

25. maj 1999

letnik: VI

št.: 5

cena: 150 SIT

poština plačana pri pošti Šentjur

Občina še brez proračuna
Nas hočeta Občina in Telekom ogoljufati?
Oh, to Slivniško jezero!
Živahni študentje
Praznik šentjurske košarke
Jurjeva Lucija

Slivniški turizem na slepem tiru?

Petra VOGA s.p.
Drofenikova 16,
3230 Šentjur
Tel.: 063/740-152
GSM: 041/733-268

AKCIJE, NOVOSTI, NAGRADE, POPUSTI, ČLANSKE IZKAZNICE

V naši optiki vam nudimo:

- okvirje vseh vrst za korekcijska očala
- vse vrste stekel za korekcijska očala
- kvalitetne mehke korektne leče
- čistila in ostali pribor za očala in leče
- sončna očala kolekcija '99
- servis optičnih pripomočkov
- računalniško vodenje podatkov
- lupe, daljnogledi

BREZPLAČNI SERVIS OČAL

BREZPLAČNO SVETOVANJE

NOVO ■ NOVO ■ NOVO ■ NOVO ■ NOVO
STROKOVNI ZDRAVNIŠKI PREGLEDI VIDA!

VULKANIZERSTVO

C&C d.o.o.

Tel.: 743 - 802

Na bencinskem servisu **OMV ISTRABENZ** v ŠENTJURJU.

Sava

MICHELIN
Z našim napredkom gnete naprej tudi vi.

TOYO TIRES

DUNLOP

Semperit

HANKOOK

STOMIL

BANDAG

- prodaja, montaža in centriranje vseh vrst pnevmatik
- hitra popravila pnevmatik
- menjava olja in filtrov

Delovni čas: ob delovnikih od **7.** do **21.** ure

sobote in nedelje od **7.** do **13.** ure

VARNA VOŽNJA = DOBRE GUME
DOBITE JIH PRI NAS!

"Leda" DESIGN

Drofenikova 16 (v Tržnici), 3230 ŠENTJUR

tel.: 743-509, 041 759 882

NA NOVI LOKACIJI

- **ŠIVANJE PO MERI**
- **SVETOVANJE MODNEGA OBLIKOVALCA**
- **PRODAJA IZDELKOV IZ LASTNE PROIZVODNJE**

Izdelujemo vsa oblačila za ženske, moške in otroke

- za maturante
- za birmance in prvoobhajence
- poročne obleke
- gostinske uniforme

DELOVNI ČAS:

PON., SRE., PET.:

8 - 16

TOR., ČET.:

8 - 17

UGODNI PLAČILNI POGOJI

METALUKO

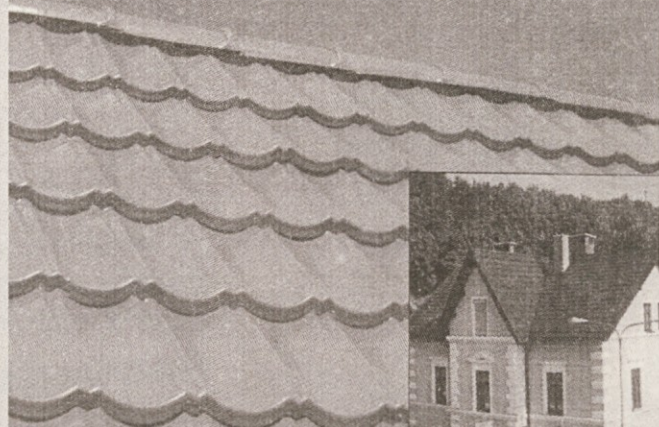
ALUMINIJASTA KRITINA

PROIZVAJA IN MONTIRA

Bučar s.p.

• Prožinska vas 57, Štore • ☎ 063 771 495, 041 622 385 •

30 LET GARANCIJE

Šentjurska izjava 99?

Majniška izjava slovenskih razumnikov, ki so jo dali v javnost ob desetletnici znamenite Majniške deklaracije iz leta 1989, je kljub svoji črnogledosti vredna, da se človek ob njej ustavi. Če že ne zaradi nje, pa gotovo zaradi njene predhodnice. Tako jasnega in jedrnatega vizionarskega političnega sporočila, kot ga je vsebovala Majniška deklaracija, v zgodovini slovenskega naroda verjetno ni mogoče preseči niti v stoletju, kaj šele v desetletju, zato je letošnja izjava razumnikov, kljub tehtni analitičnosti, le njena blede senca oziroma se z njo sploh ne more in verjetno tudi noče primerjati. Je pa smeli in kritični pogled na neposredno prehojeno pot družbe in na rezultate demokratičnega preobrata.

Vendar ni moj namen pritegniti svetobolju slovenskih razumnikov, pa čeprav bi se prileglo. Spomnil sem se le, da smo davnega leta 1987, to je v času "Šešerkovega režima", tudi v Šentjurju množično podpisovali Šentjursko deklaracijo, ki je zrastle v ZSMS. Takratni "mladinci" so se ostro lotili komaj kaj starejše občinske oblastne garniture. Zakaj je pri tem spopadu pravzaprav šlo, je težko oceniti, vsekakor pa je dejstvo, da so zsmjsjevci s skromnimi sredstvi uspeli do temeljev zamajati sicer s trhljim delegatskim sistemom in čvrsto partijsko roko postavljeno občinsko vodstvo. Cilj mladinske jeze je bil Šešerkov izvršni svet, po sestavi eden izmed najmlajših in formalno najbolj izobraženih občinskih vodstev (v primerjavi z njim je Malovrh - Čoklova krščanskodemokratska vrhuška domala polpismeni dom ostarelih), čeprav bi bilo verjetno bolj prav, če bi se Artnak, Cerovski in drugi takrat spravili na ekonomsko vplivnejšega sisovskega Križmančiča.

Ampak razglabljanje v tej smeri ni namen tega pisanja. Zgodilo se je pač, da je takratni mladinski podmladek postavil več ali manj jasne opozicijske zahteve, ki so vsebovale strateške elemente, kar je nedvoumno naznanjalo juriš na občinsko oblast. Po dvanajstih letih me je le zanimalo, kaj je bilo tisto, kar so (smo) takrat Šentjurčani množično in z veseljem podpisovali in kje so končale naše zahteve. Pa tudi, kdo so bili in kam so se izgubili nosilci takratnih demokratizacijskih, za tisti čas domala prevratniških zamisli? In končno, ali so (smo) podpisniki in ustvarjalci Šentjurske deklaracije v stanju pripraviti podobno analizo stanja, kot so jo pripravili na državni ravni slovenski razumniki z Majniško izjavo?

Vogljajna prestopila bregove

Po močnem dežju v noči s prejšnjega četrtka na petek, so spet močno narasle vode. Pešnica je do vrha napolnila svojo strugo, Vogljajna pa je šla tudi preko bregov v Šentjurju, Stopčah in Vrbnem, po informacijah, ki smo jih dobili pri tajnici občine Škobernetovi, pa ni prijavljenih večjih škod. Nekaj škode je nastalo predvsem na travnikih in posevkih, poplavljen pa je bil tudi Bohor. Pri E - športu se je voda ustavila na dvorišču. Podvoz se je za las izognil svojemu drugemu potopu, ni pa ostal brez škode. Na več mestih je začel spuščati njegov betonski keson, voda pa je očitno vdrla v električne inštalacije, saj je še v petek zjutraj kar vrela iz dveh razbitih električnih luči.

Odgovori na ta vprašanja so lahko le hudo splošni. Tipično šentjursko je, da od Šentjurske deklaracije, te prve znanilke pomladi, podobno kot kasneje od Demosa, ni za zgodovino ostalo praktično nič. Niti teksta nisem uspel več izslediti. Ali je to zato, ker je očitno vsaka naslednja občinska oblastna garnitura vedno najbolj pametna in se iz preteklosti nima kaj naučiti, ali pa so bile zamisli Šentjurske deklaracije res povsem puhle in se jih po malem sramujejo tudi nekdanji zsmjsjevci? Ne glede na možne odgovore na ti retorični vprašanji, je navsezadnje le res, da je ta proslula Šentjurska deklaracija verjetno zadnji resnejši poskus ustvariti strateški razvojni občinski dokument. Demos je dve leti kasneje sicer postavil svoja volilna načela, ki bi lahko služila v podobne namene, a jih nikoli ni uspel spraviti v jedrnato dokumentirano obliko. Kaj kmalu ga je odplaval uspešen Grdinov pragmatizem, ki se je nadaljeval v idejno zelo skromno skoraj desetletno vladavino krščanskih demokratov oziroma župana Malovrha. Zanimivo je, da občinska SKD, čeprav na volitvah daleč najuspešnejša stranka in že dalj časa nosilka absolutne oblasti, nikdar ni ustvarila ali objavila svoje vizije oziroma svojega občinskega programa, s katerim bi se bilo mogoče solidarizirati ali mu nasprotovati. Res je sicer, da so na Občini tudi v zadnjem desetletju ustvarjali razne "strategije razvoja", ena izmed zadnjih nosi podpis bivšega podžupana Pungartnika, ki pa praviloma niso prestopile mej dobronamernega besedovanja in jih niti v Občinskem svetu ni takorekoč nihče niti povohal.

Ta uvodnik naj bi bil izziv šentjurskim razmišljujočim ljudem, da staknejo glave in morebiti ustvarijo nekaj podobnega, kot je na državni ravni Majniška izjava.

Franc Kovač

UREDNIŠKI NOTICI

Obvestilo anonimnim dopisovalcem!

Kot ste opazili, nepodpisanih prispevkov ne objavljamo. Če pod svojim izdelkom v časopisu ne želite imeti svojega imena in priimka, bomo vašo željo dosledno spoštovali.

Šentjurske novice pred podražitvijo ali bankrotom?

Izteka se že četrto leto odkar smo zadnjič podražili Šentjurske novice - in prišli do roba. V tem času se je tisk podražil za 65 %, pošta pa celo za debelih 200%. Tudi sicer še vedno hudo skromni honorarji za sodelavce so bistveno drugačni, kot so bili pred 4 leti. Ampak pri teh nič v odstotkih, ker bi bil porast astronomsko visok; pred štirimi leti smo namreč funkcionirali še na moralni pogon, kot se reče. Ampak tudi ta čas se je iztekel.

Ni kaj jadikovati: ko se v občinskem proračunu najde denar za vsako "pasjo procesijo", za domači časopis pa leta in leta nobenega posluha, nam preostanejo le še bralci in višja cena. Počakali bomo še na DDV, na julijski številki pa bo že nova cena. Poskusili bomo preživeti z 250 SIT.

Hvala za razumevanje.

Naslednja številka
Šentjurskih novic izide v
torek, 22. junija 1999

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslova uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur; D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 743-561, 741-500. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-601-24123.

Občina še brez proračuna

Kljub temu, da je od volitev preteklo že več kot pol leta in je izvršna občinska oblast že kompletna na svojih delovnih mestih, županu Malovrhu sta se že prejšnji mesec pridružila še podžupan Čokl in direktorica občinske uprave Škobernetova, občinska oblast še vedno ni konstituirana. Občinski svet še ni uspel postaviti svojih delovnih teles, kar pa niti ni tako tragično. Bolj zaskrbljujoče je, da Občinski svet še ni obravnaval niti osnutka proračuna za leto 1999, kar prav lahko pomeni, da se bo sprejemanje tega najpomembnejšega občinskega akta, okrog katerega se upravičeno vrti vsa občinska politika, potegnili tja v drugo polovico leta.

Kaj je vzrok tej zamudi, je težko oceniti. Verjetno gre za določene težave pri sodelovanju vladajoče koalicije krščanskih demokratov, SLS in neodvisne liste s "padalci" iz vrst ZLSD in SDS, ki hočejo materializirati obljubljene nagrade za "puckistično" podporo na preteklih ključnih glasovanjih. SLS ni sporna, saj njene zahteve ne sežejo dalje od več ali

manj običajne višine kmetijske proračunske postavke. Nekaj težav naj bi SKD imela s koalicijsko Pungartnikovo Neodvisno listo, ki ji je menda dolžna tako ali drugače zagotoviti eno delovno mesto, bodisi na Občini ali pa v okviru tako imenovanega podjetniškega inkubatorja, kjer naj bi na občinske stroške eksperimentiral Marko Diaci. Nova občinska uprava je za javnost zelo zaprta, podžupan Čokl se je pokazal za skoraj patološko nezaupljivega, zato so tudi vesti glede cen, ki so si jih postavili izvenkoalicijski akterji in so pricurjale iz občinske stavbe, hudo skope. Za predsednika ZLSD se ve, da je šibek na dveh frontah in več ali manj "izplačan" tako na osebni ravni kot na ravni KS. Kot vse kaže, je na dokaj tankem ledu ostal prvi "odpadnik" iz vrst SDS Branko Oset, saj so nekam poniknili glasovi o njegovi podžupanski funkciji. Drugače je s Koržetom s Ponikve, ki se je očitno podcenil, saj "njegova" proračunska zahteva menda sploh ni bila nikoli sporna.

Težje bo z Romanom Plankom (SDS) s Planine, ki vleče za seboj za občinske strukture težko prebavljiv problem legalizacije Kovačeve asfaltne baze v Planinski vasi.

Eno z drugim gre za dokaj kompleksne težave, ki jih bo težko neopazno kompenzirati s postavkami v občinskem proračunu brez soglasja LDS. Tu pa se zadeve dodatno zapletajo, saj LDS deluje še edina homogeno in menda postavlja bistveno višje cene kot Erjavec in "razštelani" posamezniki iz vrst SDS. Kljub vsemu pa stvari sploh niso tako zapletene kot se kažejo. Župan ima velike pristojnosti in mu je nesprejetje občinskega proračuna pisano na kožo, saj bo lahko sam legalno razpolagal z občinskim denarjem tudi do konca leta ali še dalje. Sploh pa niso izključeni tudi zelo hitri drugačni sklepi občinskih svetnikov, saj je Malovrh še v dosedanjem ribarjenju v kalnem pokazal pravo mojstrstvo, politične stranke pa nasprotno svojo veliko neobgljenost.

Nas bosta Občina in Telekom ogoljufala?

Na zadnji seji Občinskega sveta so svetniki obravnavali zanimivo temo o vračanju v telefonsko omrežje vloženih tako imenovanih nepovratnih sredstev, ki jo je po šestih poskusih in dveh letih le uspelo izsiliti svetniku LDS Jožetu Artnaku. Gre za razmeroma velike denarje, govori so o 19 milijonih DEM, ki so jih v telekomunikacijsko omrežje vložili šentjurski občani, krajevne skupnosti in občina bodisi v obliki gotovine, kreditov ali prostovoljnega dela. Ker je bil odziv poslanca in župana ter tudi svetnikov vladajoče koalicije neverjetno medel, nekateri (Pungartnik) so celo odkrito izražali zaskrbljenost, kako bo država zmogla ta dolg do svojih občanov, me je zadeva začela zanimati. Le kaj se dogaja v Šentjuru, da se občina skorajda brani tako lepega kupčka denarja, sem se začel spraševati. Isto vprašanje pa sem najprej postavil tudi akterju te zahteve Jožetu Artnaku.

"Na to vprašanje seveda nimam enostavnega odgovora. Razlogov je lahko več, bralci ŠN pa si bodo lahko sami odgovorili nanj, če nekoliko obširneje povzamem zaplete z vračanjem v

telekomunikacijsko omrežje vloženega denarja.

Začel bi z znano izjavo državnega sekretarja za pošto in telekomunikacije dr. Rozmana, da je telefonski priključek pod enakimi pogoji, ne glede na geografsko lego, temeljna pravica slehernega državljana. To nedvomno pomeni, da je vprašanje pravičnosti vračila tistim, ki so prispevali nesorazmerno velike deleže. Ob tem je pomembno, da smo ravno v Šentjuru v zadnjem času sorazmerno veliko vlagali v telefonsko omrežje in je dokazljivo, da je bilo v letih 1992 - 1994 vloženo v telefonsko omrežje 1,1 milijona DEM občinskega denarja in 2,76 milijona DEM sredstev občanov in podjetij. S temi podatki operira tudi Telekom. Do leta 1992 je bilo v občini narejenih 2430 telefonskih priključkov. Vsi vemo, da so ljudje poleg dela (kopanje jarkov) za priključek prispevali 5 do 8 tisoč DEM; če vzamemo povprečje 6 tisoč DEM, zneso to okrog 15 milijonov DEM, ali skupaj okrog 19 milijonov DEM. Skratka, gre za zadevo, ki bi morala izrazito zanimati prav našo občinsko oblast, pa jo ne. Čeprav Zakon o telekomunikacijah, sprejet leta 1997, predvideva sprejem posebnega zakona, ki

bo urejal vračanje teh sredstev, brezbriznost občine ni opravičljiva. Še posebej je za našo občino pomembno, da smo po letu 1994, ko se je z otvoritveno bilanco Telekoma ugotavljalo družbeno premoženje, dobili še 1327 telefonskih priključkov, od katerih je vsak vzel 1400 DEM. Obstaja velika možnost, da teh 1,8 milijona DEM sploh izpade iz upravičenj do vračila. Znano je tudi, da se ta zakon pripravlja že dve leti in da obstajajo pomisleki, da država pravzaprav išče možnosti, kako bi se znebila tega problema. Če ne bo organizirane odločnejše podpore, tega denarja ne bomo nikoli videli.

Kateri so razlogi za tako mlačen nastop naših občinskih veljakov, je težko reči. Možno je, da enostavno ne razumejo bistva problema. Stokanje nekaterih šentjurskih svetnikov, da bo država bankrotirala, je smešno. Telekom je profitabilno podjetje, ki ga bo država verjetno prodala in ne bi smel biti noben problem vrniti dolg bodisi v denarju ali delnicah. Spremljam vse diskusije poslanca Malovrha v parlamentu, pa še nisem zasledil, da bi se kdajkoli lotil tega problema, normalno pa bi bilo, da bi že zdavnaj poskušal zlobirati za nas

povoljno verzijo zakona, ali pa celo vložiti svoj predlog zakona. Zato se mi zdi bolj verjetna možnost, da županu odgovarja, da občina kot podpisnik pogodb s Telekomom čimbolj neopazno dobi vrnjen vsaj del vloženega denarja in ga brez odvečnih besed porabi sama. Na tak način bi se tudi izognila vračilu tistih 24 milijov SIT, ki jih je v preteklih letih dodatno pokasirala od novih telefonskih naročnikov na račun občinskega vlaganja v telefonsko omrežje v preteklosti. No, ne gre prezreti tudi možnosti, da ima župan kompenzacijski dogovor, tako imenovan "gegenkšeft", z Ministrstvom za promet in zveze. Tudi v tem primeru bi bili spet oškodovani naši občani, ki pa imajo po načelu pravičnosti neodtujljivo pravico do vračila vloženih in revaloriziranih sredstev."

Sodeč po vaših izvajanjih, občani Šentjurja pravzaprav nimamo ravno najboljših možnosti, da se dokopljemo do svojega denarja. Kaj predlagate?

"Še najbolje in najlažje bi bilo, da bi se končno prebudila občinska oblast in res nekaj storila za svoje občane. Župan Malovrh bi moral takoj organizirati podporo pri podobno prizadetih občinah in njihovih poslancih; zakon, ki se pripravlja, bi vsekakor moral upoštevati tudi šentjursko specifiko. Če iz tega ne bo nič, na kar že malo kaže, nam ostanejo še druge možnosti. Na primer organiziran pritisk vlagateljev preko Zveze za varstvo potrošnikov. Breda Kutin v tej zvezi že nekaj dela. Akterji pobude iz različnih delov Slovenije že snujemo pobudo za

organiziranje Zveze vlagateljev v telefonijo na slovenski ravni. Čisto na koncu pride v poštev še tožba pred sodiščem.

Naj še enkrat poudarim: pri vračanju vložkov v telekomunikacijsko omrežje gre za pravično zadevo, ki pa bi jo nekateri radi izigrali. Gre za problem, ki je pri nas v Šentjurju zelo izrazit in pavzaprav opazen na vseh nerazvitih območjih v državi. Če bi rekel nekoliko črno - belo: zelo moramo paziti, da država, Telekom in Občina ne bodo pospravili našega denarja."

Mnenja poslanca in župana Malovrha nam žal ni uspelo dobiti. Morda bo več sreče do prihodnje številke ŠN.

F.K.

Vrtci - koliko stanejo?

Ravnateljica Ketiševa letos še sicer ni podala zahteve za dvig cen, a je malo verjetno, da bi zatišje trajalo še nekaj časa. Slej ko prej bo potrebno seči globlje v lasten in v občinski žep.

V vrtcih je 443 otrok, za katere krije del stroškov varstva tudi občina. Polna cena znaša 36 047 SIT v programih vrtca, 41 321 SIT v jasličnih programih. Cena za starše je "socialna", torej odvisna od višine družinskega prihodka, razliko pa plača občinski proračun. Delež Občine je na primer februarja znašal 10 800 000 SIT, aprila pa že okrog 12 milijonov SIT in znaša blizu 70% stroškov vrtcev.

Morda je zanimiva lestvica plačnikov. Najnižjo ceno 5408 SIT (15% polne cene) plačuje 57 otrok, 7209 SIT (20%) plačuje 115 otrok, 30% ali 10 814 SIT plačuje 100 otrok. V najvišjih dveh plačilnih razredih (70 in 80% cene) imamo le še 8 otrok.

Gospa Božičeva na oddelku za družbene službe na Občini je lestvico komentirala: "Lestvica je takorekoč uzakonjena, pomeni pa, da so naši starši relativno slabo situirani in večji del bremena varstva otrok pade na Občino."

Ali so možne še anomalije, ki jih poznam izpred desetletij, da so za otroke, ki so jih vozili v vrtce z mercedesi, plačevali praviloma najnižje zneske?

"Ta možnost še obstaja, ker si podjetniki še velikokrat izplačujejo razmeroma nizke dohodke, ali pa jih vsaj tako prikazujejo. Res pa je, da v podobnih primerih lahko pristojni organ določi tudi drugačno stopnjo, višjo ali nižjo."

Imate takšne primere?

Imamo, praviloma gre za zniževanje prispevka. Le v enem primeru pa smo se uspeli dogovoriti tudi za višjo stopnjo od uveljavljene."

Kaj pa primerjava s cenami v sosednjih občinah? So šentjurski vrtci še vedno med najdražjimi?

"Mislim, da niso. Imam nekaj podatkov, ki vam jih lahko pokažem. V Celju sta ceni 43 000 in 38 700 SIT, v Štorah imajo enotno ceno 38 400 SIT, v Sevnici 44 000 Sit in 36 900 SIT, v Rogaški pa 44 700 Sit in 38 800 SIT. Torej bi lahko rekla, da so šentjurski vrtci med cenejšimi."

F.K.

Nova ljubljanska banka & Banka Celje?

NLB in Banka Celje sta 10. maja podpisali pogodbo o strateškem partnerstvu in poslovnem sodelovanju, s čimer je NLB pridobila 20 % delnic Banke Celje. Sporočili so, da gre za usklajen nastop na tržišču oziroma za zagotavljanje konkurenčnosti nasproti tujim tekmečem. Banki naj bi skupaj razvijali predvsem informacijsko tehnologijo in druge podporne dejavnosti, nove bančne storitve, prodajne poti in poslovno politiko.

Kdaj se bomo kopali

Po vrsti težav v lanskem letu, od slabega vremena, trhljih dogovorov, težav z bifejem, do pogina rib v Pešnici, nas je zanimalo, ali bo letos na bazenu kaj bolj živahno.

Vili Romih, NK Šentjur: "Na občini je težko kogarkoli dobiti, zato se za bazen še nismo nič dogovorili. Če bo finančna podpora občine zagotovljena, bazen ne bi smel biti vprašljiv in ga bo NK prevzel v upravljanje."

Edi Peperko z Občine: Težav ni. Koncesijske pogodbe za športni park resda še ni, toda pogodba o upravljanju z NK Šentjur je še v veljavi. Tudi potrebna finančna pomoč občine za zagon bazena in vodo, gre za približno 300 000 SIT, v načelu ni vprašljiva. Takoj, ko bo voda imela vsaj 21 stopinj, kar pa verjetno pred 20. junijem ne bo, bo bazen odprt. Kolikor mi je znano, so pripravljala dela v teku."

Kaj pa Bakov bife?

"Zadeva je na formalni ravni urejena, praktično je pa tako, da je v njem še vedno g. Vareško. Za nadaljne ukrepanje so na vrsti druge službe, verjetno tudi župan oziroma podžupan."

KS Slivnico pestijo dolgovi

Pol leta po volitvah se novo vodstvo KS Slavnica še ni zne bilo bremena preteklosti. Iz prejšnjega mandata jim je ostalo okrog 7 milijonov dolgov, kar po besedah predsednika sveta KS Dušana Polenška pomeni ves letošnji proračun.

Mar to pomeni, da boste letos v vaši KS delali kar brez denarja, ali pa, da ne boste nič delali?

“Lahko bi razmišljali tudi tako. Vsekakor je res, da je novo vodstvo porabilo ogromno časa in energije, da je nekako le prišlo na čisto. Ugotovili smo, da nam je prejšnje vodstvo pustilo dolgove v višini približno letnega pritoka sredstev v KS. Čeprav ne morem reči, da denar ni bil korektno porabljen, je vendar težko pričeti z minusom. Kaj bomo naredili, ne vem. Vsekakor smo že pričeli vračati dolgove in mislim, da jih bomo do konca leta vrnili ter v resnici začeli svoj mandat šele prihodnje leto. To pa ne pomeni, da ne bomo nič delali. Uresničevanje referendumskih samoprispevkovnih načrtov bo teklo normalno naprej, drugi finančno zahtevnejši posegi pa bodo morali počakati. V tem vmesnem času bomo poskušali pridobiti celoviti projekt za urbanistično in prometno ureditev našega kraja, potem pa se bomo lotili urejanja središča Gorice, morda tudi prestavitve ceste in avtobusne postaje, oživitve stavbe nekdanje Aureje, lastninjenja kulturnega doma in še kaj. Druge društvene, kulturne in družabne dejavnosti pa, upam, bodo tekle naprej. Tako sedaj Turistično društvo in planinci že pripravljajo tradicionalno Kresno noč na Slivniškem jezeru, ki bo v soboto 19. junija. Letos naj bi jo malo razširili z otroškimi družabnimi igrami, razmišljajo pa tudi o spektaklu s povodnim možem. Turistično društvo se je resno lotilo tudi nekoliko večjega projekta, izgradnje Rekreatijskega centra Ramna, kar je pa že resnejša zadeva. Skratka, tudi brez denarja gre, če ljudje hočejo.

Ali ni nevarnosti, da bi pomanjkanje denarja ogrozilo kreditibilnost vodstva KS?

“Križa vodenja seveda lahko prav kmalu nastopi, tega se zavedamo. Čeprav je res kar kritično, vendarle ni brezupno. Vodstvo KS in krajani se pač moramo soočiti z resničnostjo in narediti, kar je možno.”

F.K.

Po modna oblačila k Romani Jereb

Na letošnjem jurjevanju ni bilo mogoče prezreti Romane Jereb, modne šivilje iz Šentjurja in njenih kreacijskih dosežkov. Na izboru jurjeve lepote je dvakrat oblekla vseh 13 kandidat, ki so v njenih športnih in elegantnih kostimih pozele celo več simpatij kot v bikinkah in kopalkah. S svojimi manekenkami se je predstavila tudi na jurjevi veselici v šotoru pri Lipi in tudi tam, kljub specifičnemu vzdušju, ostala opažena. Njene punce, tokrat oblečene v kratka krilca in različne izzivalno zavezane bluze so tako osupnile prisotne, da so še ploskati pozabili.

Gospa Romana, nikoli vas še nisem opazil. Ste Šentjurčanka?

“Ne, Šmarčanka sem, a že deset let delam v Šentjurju, zdaj že štiri leta prav v središču Šentjurja, na D. Kvedra 5, in bi moj šiviljski salon že lahko opazili, če bi se za modo zanimali.”

In kako gredo posli?

“Dela imamo dovolj, je pa slabše kot je bilo pred leti. Ljudje imajo manj denarja in ženske trikrat premislijo, preden naročijo kostim pri nas. Seveda smo dražji od konfekcije, toda za usklajeno modno oblačenje je šivanje po meri nepogrešljivo.”

F.K.

Z revije šentjurskih pevskih zborov in skupin

“Toliko pevcev, kot jih sodeluje na tej reviji, je za vaše območje izjemen dosežek”, je v pozdravnem nagovoru na 9. jurjevi reviji pevskih zborov poudaril predsednik Upravnega odbora Sklada RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti Danijel Božič. Revije se je udeležilo 12 zborov in en oktet. Skupaj z Zvezo kulturnih društev je revijo organizirala Območna izpostava Sklada RS za ljubiteljske dejavnosti Šentjur.

Zborovsko petje je najbolj množična oblika kulture v občini Šentjur. Pevska dejavnost se je po zaslugi strokovno usposobljenih pevovodij razmahnila tudi v krajih, kjer ni bilo tovrstne tradicije.

Po mnenju Mitje Gobca, ki nastope naših pevcev spremlja že četrto leto, je v programskem pogledu opazen velik napredek. Če so zbori leta 1996 v povprečju peli po dve ljudski in eno umetno pesem, je letos ravno obratno. Zborovodje, vsaj večina, so v svojem delu s pevci napredovali, opazen je prodor mlajših, šolanih zborovodij. Posebej je izpostavil naslednje zборе: Mešani pevski zbor “Zarja” iz Šentvida z zborovodjem Matejem Romihom, Moški pevski zbor iz Dramelj, ki ga vodi prof. Edi Goršič, Ženski pevski zbor iz Dramelj pod vodstvom Blanke Pasarič in debitantke revije žensko vokalno skupino “Sonček” s Ponikve in njihovo zborovodkinjo Andrejo Galuf.

Organizatorji prireditve pa smo bili veseli tudi njegove ocene o dobri organizaciji revije in o naši pripravljenosti, da ustvarjamo ustrezne pogoje za delovanje ter priljubljenost zborovskega petja. Dokaz za to je bila polna dvorana.

Kvalitetna raven Jurjeve revije pevskih zborov torej raste. Naj doseže vrhunec prihodnje, deseto leto!

Anita Koleša

Jurjevanje v številkah

Vam je letošnje jurjevanje ostalo v lepem spominu? Se sploh še česar koli spomnite? Če ne drugega, vsaj slabega vremena?

Kljub temu, da je za marsikoga šlo mimo skoraj neopazno, je šentjursko jurjevanje vendarle velik projekt, kar najlepše kažejo številke, ki so nam jih posredovali organizatorji.

Predstavniki organizacijskega odbora Ludvik Mastnak je v imenu odbora in v imenu Turističnega društva zbral nekaj števil, ki si jih velja ogledati.

Sejem

Na sejmu je sodelovalo 70 sejmarjev, obiskalo pa naj bi ga okrog 2000 obiskovalcev. Kolikšen promet so imeli trgovci in kako uspešna je bila promocija, se seveda ne da niti približno oceniti.

Pohod

Po podatkih ravnatelja OŠ F. Malgaja Gradišnika je bilo na pohodu 720 pohodnikov.

Območna revija pihalnih orkestrrov in godb

Predstavile so se 4 godbe s 118 godbeniki, poslušalo pa jih je 230 poslušalcev.

Veselica

Zvečer se je pod Bohorčevim šotorom zbralo okrog 500 rajajočih šentjurskih in drugih občank in občanov.

Veselo jurjevanje v Zg. trgu

119 nastopajočih je poskrbelo za kulturno zabavo, okrog 70 udeležencev je bilo v konjski povorki, od tega 15 dvovpreg in 30 jezdecev. 31 gostincev in drugih trgovcev je skrbelo za tekoče in druge potrebe okrog 1500 obiskovalcev.

Vprega g. Žuraja z Javorja

Revija pevskih zborov

Prepevalo je 11 zborov, en oktet in ena vokalna skupina. Skupaj se je predstavilo 305 pevcev, ki so prepevali seveda predvsem sebi v veselje in v zadovoljstvo okrog 350 poslušalcev.

Revija otroških in mladinskih pevskih zborov

Prišlo je 480 mladih pevcev, ki so imeli 300 poslušalcev

Koliko nas je vse to stalo?

Precej. Čisto natančno se ne ve, ve pa se, koliko so porabili organizatorji.

Organizacijski odbor je porabil 1.043.000 SIT. Od te številke je Občina prispevala 750.000 SIT, 293.000 SIT pa so znesli prispevki sponzorjev in takse za stojnice.

Kulturne prireditve, to je razne revije itd. je organiziral Sklad RS za ljubiteljske dejavnosti, in porabil **780.000 SIT.** Od te vsote je 380 000 SIT prispevala država, 200.000 SIT spet Občina, 200.000 SIT pa drugi sponzorji.

Povorka konj in vpreg je porabila okroglih 200.000 SIT, ki si jih je od ust pritrkala KS Šentjur - center oziroma posredno spet Občina,

Zmagovalke izbora jurjeve lepote

ker KS nima svojih prihodkov.

Takole nekaj več kot 2 milijona SIT je izpuhtelo v tistih dveh veselih dneh, od tega je šla dobra polovica iz občinskega proračuna. Koliko potu in bencina so prelili nastopajoči med vajami, koliko časa člani organizacijskega odbora, policisti, gasilci, trgovci... in končno tudi navadni radovedni smrtniki, ki v dveh milijonih niso všeti, ne ve nihče! In koliko tolarjev je steklo po grlih, tudi ne.

Torej, če vam od jurjevanja ni ostalo v spominu nič konkretnega,

Največ simpatij sta požela najmanjši in najmlajši

naj vaše sive možganske celice rahlo vzdražijo navedene številke. Jurjevanje je pač velik in primerno drag projekt.

F.K.

Živel 1. Maj!

Zadnjič v tem tisočletju smo praznovali ta delavski praznik, ki je v zadnjih letih kar nekoliko izgubil na svojem pomenu in čaru. Marsikdo si ga predstavlja še kot del starega režima in morda ravno zaradi tega ni čutiti takšnega zanosa kot nekoč. Poglejmo, kako se je letošnji prvi maj praznoval v Šentjurju.

Pravzaprav je bil prazničen celoten zadnji aprilski teden. Šolske počitnice in pričakovano lepo vreme so mnoge napeljale k dopustom. Živahni so bili tudi dopoldnevi v Šentjurju, kjer je bila kar velika gneča, mnogo večja kot je ponavadi ob delavnikih. Tudi število debaterjev v ali pred Resevninim bifejem, je nakazovalo, da ne gre za čisto običajen teden.

Kresovanje

Kot že nekaj let, tudi letos ni bilo organiziranega množičnega kresovanja, je pa zato bilo opaziti številne manjše ognje, ki so jih organizirale posamezne sosesčine in družčine. Okoli pol enajste ure zvečer sem se malce popeljal po širši okolici Šentjurja. Večje kresove je bilo videti v Vrbnem, Hruševcu, Novi vasi in v Šentjurju, v Ulici I. celjske čete. Tam je bilo zelo veselo. Širša soseska se je dobro organizirala; zaprli so celo cesto, pekli odojka, pripravili "novoletni" ognjemet, pijače tudi ni manjkalo, rajanje pa so popestrili harmonika, kitara in razgreta grla.

Sobotno jutro so najbolj zagreti kresovalci verjetno sladko prespali, tisti ki so bili dovolj pri močeh pa so se pripravljali na tradicionalne vzpone na bližnje hribe. Za Šentjurčane je seveda najbližji naš Triglav-Resevna. Okoli dvanajstih je bilo na jasi pri spomeniku in na sami koči že kar prešerno vzdušje. Kot je že običaj sta imela govor predstavnik sindikatov in Ivan Straže, predsednik šentjurskega planinskega društva, ki je bilo tudi glavni organizator letošnjega srečanja. Prepevali so tradicionalni Prijatelji Resevne in ženska pevka skupina Korajža velja iz Kranjc, ki sicer deluje pod okriljem Društva invalidov Šentjur. Po Stražetovih besedah so bili z obiskom in izkupičkom zadovoljni, obiskovalcev pa je bilo približno toliko kot prejšnja leta. Na terasi pred kočo je svoj zabavno-glasbeni program izvajala naveza Sonja in Jože. Predvsem je bila verjetno mnogim zanimiva lepša polovica dueta, ki je s svojo garderobo in postavo zanimanje moških radovednežev vzbujala že na plakatih. Tudi v živo na Resevni ni razočarala. Poleg tega, da je veselo raztegovala harmoniko, je skupaj z Jožetom poskrbela za pristen domači humor. Večina šal je resda imela že kar dolgo brado, a njuna interpretacija v nekakšnem notranjskem narečju je morala vzbuditi nasmeške. O umetniškem vtisu njenega "natur showa", kot uradno imenujeta svoj program, bom raje

tiho, plesišče pa je le bilo vseskozi polno in veselo.

Sicer pa tudi letos ni šlo brez dežja. Popoldanska nevihta je za nekaj minut prekinila rajanje, a je v koči bilo dovolj prostora za vse obiskovalce. Pohvaliti velja tudi hitro in uslužno osebje, saj niti v najhujši gneči ni bilo težko priti do "prve pomoči".

Za zaključek lahko ugotovim, da nismo doživeli nič novega. Veseljačenje, debatiranje ob kozarcu ali dveh rujnega je pač standard tudi za 1. maj. Tako bo zagotovo ostalo tudi v novem tisočletju.

Planinsko društvo Šentjur se za izvedbo prvomajskega praznovanja zahvaljuje sponzorjem: Trgovina Jager, Bistro Pod Rifnikom, Alpos, Občina Šentjur, Pekarna Jager, Športna zveza Šentjur, Zveza svobodnih sindikatov Slovenije, Ahac, Združena lista Šentjur, Jurmes.

L. H.

Nepozaben izlet Društva invalidov

Invalidsko sem upokojen že 6 let, pred dobrim letom me je zadela še možganska kap in tako nisem več mogel na naša srečanja. Zdaj je že malo bolje, zato sem bil zelo vesel, da je vodstvo društva organiziralo brezplačen izlet za težke invalide in njihove spremljevalce. Z nami je bila tudi medicinska sestra. Bilo nas je okoli 100 članov.

V soboto sta nas v vsak kraj prišla iskat dva avtobusa. Odpeljali smo se na Roglo, kjer so si nekateri lahko prvič ogledali ta zimsko športni center. Po ogledu, kavici in čaju smo pot nadaljevali v Konjice, v mesto cvetja, kulture in vina. V Zlatem griču smo pomalicali in poskusili, kaj dozori v njihovih vinogradih, nato pa nadaljevali pot skozi Loče in Poljčane do turistične kmetije Založnik na Tinskem. Ob prihodu smo bili deležni toplega pozdrava gospoda Založnika, spregovorila sta nam naša poverjenica in predsednik Ciril Lavbič, lep program nam je pripravila pevka skupina "Korajža velja" s primernimi recitali in lepo zapetimi pesmimi. Sledilo je kosilo, za zabavo in glasbo je poskrbel ansambel Štajerski trio, vmes smo tudi zaplesali in zapeli.

Želim se zahvaliti društvu, predsedniku in vsem za tako lep in nepozaben izlet, želim, da ostane vodstvo še naprej tako uspešno in razumevajoče do nas sočlanov invalidov. Lepo misel "Življenje je knjiga, v katero si zapišemo lepe trenutke veselja, radosti" smo si resnično lahko zapisali. Tudi šoferjema Koštomaju in Mohorku hvala lepa za lepo in varno vožnjo.

Stanko Zalar

Dobrina je gostila kmečke žene

V nedeljo, 16. maja, je bilo v Dobrini zelo živahno, glasno in množično kot v pravem turističnem kraju. Turistično društvo Dobrina je sprejelo organizacijo srečanja kmečkih žena, ki so se udeležile katerega od 27 izletov, ki jih organizirata Novi tednik in Radio Celje pod naslovom Sto kmečkih žensk na morje. Te izlete vsako leto organizirata že omenjeni časopis in radio v mesecu marcu za svoje naročnice, ki zbirajo kupone, jih potem pošljejo na uredništvo in imajo srečo, da so izžrebane. Vse udeleženke vedo povedati o teh izletih samo pohvalne besede. Da so ti izleti zanje posebna doživetja, je dokaz tudi letošnje prvo srečanje vseh udeleženk teh izletov. Zanje in njihove sorce ali prijateljke je prizorišče ter zabavo dolgo časa pripravljalo dobrinsko turistično društvo, kar so pravzaprav kar vsi prebivalci te vasi. Pri pripravi jim je neusmiljeno nagajalo vreme, dež je neprestano močil že tako mehka tla. Mnogi so bili že v skrbeh, kako bo s prireditvijo, z udeležbo... Toda tik pred prireditvijo je sonce le posijalo, tako da so lahko zasijala tudi lica prirediteljke, še posebno tedaj, ko so številni obiskovalci, bilo jih je preko tisoč, napolnili prostor pod šotorom in ga je že skoraj zmanjkovalo.

Tudi obiskovalci so bili židane volje kljub blatnim obuvalom, oškropljenim ali celo malce zagreznjenim avtomobilom, kar so redarji takoj uredili.

In kako ne bi bili dobre volje? Saj so jih z odra pozdravljali dobro poznani glasovi radijskih napovedovalcev in novinarjev, kot so Tone Vrabl, Mitja Umnik, Nataša Gerkeš, Ivica Burnik ... Za dobro glasbo so poskrbeli mnogi poznani glasbeniki od drugod, pa tudi domači, med njimi tudi zelo mladi. Posebno so navdušili Vitezi polk in valčkov. Posebno pozornost pa si zaslužijo Dobrinske predice, ki skušajo ohraniti stare običaje in prikazujejo, kako je iz surove volne včasih nastajal volneni izdelek, ob tem pa tudi ubrano zapojejo.

Zabavali so tudi humoristi, ki so stresali šale na račun domačih aktualnih dogodkov in okoliščin. Že kar stara znanca sta Korl in Franček.

Z vrha Žusma so se v dolino, tudi do samega izvira dobrinske vode, spuščali padalci in prijetno barvali to popoldne kristalno čisto nebo.

Z vlakom Atomček si se lahko popeljal v Loko in nazaj.

Na srečelovu si lahko preskusil svojo srečo.

Dobro je bilo poskrbljeno za jedačo in pijačo.

In najpomembnejše, srečale so se udeleženke posameznih izletov, se slikale, obudile spomine. Srečali so se tudi drugi, se povesečili in preživeli lepo popoldne.

V večernih urah se je prireditveni prostor izpraznil, prireditelji so si oddahnili, da se je vse tako lepo izteklo, saj bodo obiskovalci v spominu gotovo zadržali vasico Dobrina, prizadevne vaščane in turistično društvo s predsednico Danico Recko. Dobrinčani so dokazali, da lahko ostanejo tudi v razmočenih tleh trdne korenine.

N.G.

Hladen in vlažen ponkovški pohod

Ponkovljani bodo morali razmisliti o drugem datumu za svoj pohod, kajti tradicija Ledenih mož je le daljša in močnejša od njihovih želja. Tako kot skoraj vsako leto, so imeli v vremnom težave tudi letos; zaradi dežja so pohod prestavili za en teden, a tudi naslednja nedelja je bila komaj kaj boljša od prve. Za hojo je bilo vreme sicer odlično, za družabni zaključek na Domu Lovcev na Tičevem pa čisto nemogoče, vetrovno in hladno, pa še dež se je vmes malo ponujal. Kljub temu se je na pot podalo okrog 150 pohodnikov v preko 30 ekipah, večinoma mladine, pa tudi nekaj starejših s Ponikve in okoliških vasi. Iz Šentjurga nas je bilo le peščica.

Letošnja pot je bila izbrana posrečeno. Organizatorji, to so Športno društvo, Turistično društvo in lovci, so nas peljali po zanimivih in skoraj povsem pozabljenih poteh skozi Zagaj, preko Črnic, Pletovarja in Pečic, mimo mogočnih in zapuščenih kmetij Zagajske, Rečnikove in še katere, ter nato skozi ponkovško in drameljsko vikend področje. Skoraj bi lahko rekel, da smo šli po nekakšni zgodovinski poti propadanja in rasti tistega dela ponkovške KS. Za razliko od prejšnjih let, ko se je hodilo po bolj obljudenih poteh, tokrat ni bilo tako veliko družabno - pivskih "zased", bilo pa je zato za dobri dve uri neokrnjene narave in lepih razgledov. Kljub temu pa sta predstavnika organizatorjev, tajnik Športnega društva Kundih in predsednik Turističnega društva Špur, ki sta nekoliko prezeblala na cilju pred Lovskim domom registrirala prihajajoče ekipe, razmišljala, da bo treba nekaj spremeniti. Prihodnje leto bo trasa najbrž krožna, pohodnike pa bo verjetno čakala tudi štartnina. Vsekakor bi bilo dobro, da bi razširili tekmovalni del pohoda, vsaj z več poskusi pri metih na koš, pikadu in v drugih disciplinah.

Kot vsako leto je pohodnike na cilju čakal Vovkov Gustl s svojim tradicionalno dobrim golažem, tudi letos postreženim v neuničljivih "arhivskih" Emovih krožnikih izpred četrtega stoletja. "Kar tiho bodite, so iz zlatih časov, ki jih več ne bo", je bil nekoliko jezen in užaljen.

Tudi lovci so svoje streljanje na glinaste golobe ukinili oziroma

Organizatorji pohoda z ekipo Šentjurskih novic

nadomestili z nagradnim streljanjem z zračno puško na gibljivo tarčo. "Preveč ste nas vlačili po časopisu", mi je z nasmehom poočital g. Kolar iz g. Selc, ki je prizadevno polnil puško ponkovški mladeži.

F.K.

Slovesnost pri lutrski kapelici

Na slovesni blagoslovitvi obnovljene Preložjekove kapele v Lutru se je v soboto popoldne, 15. maja, zbrala vsa vas, pa tudi od drugod je prišlo nekaj bivših vaščank in vaščanov. Žal so jo Lutranom zagodli mrzli možje oziroma dež, ki je slovesnosti vzel pravi mik Marijine majske pobožnosti. A ne povsem; g. Herman je kljub naliwu z nasmejanim obrazom speljal obred, kot si ga je zamislil. Po uvodnem nagovoru, v rimah ga je povedala Marija Vrečko iz Lokarij, je intoniral nepogrešljivo "Spet kliče nas venčani maj" - malo je sicer škripalo, a je le steklo v tonu skupne ljudske pesmi - nadaljeval z obredom, litanijami in končal z "Rožo Marijo", pa čeprav so nekateri že kar mencali po mokri travi. Nato je v imenu gospodarja, Lampretovega Pepčeka, povabil vse prisotne na prigrizek pod Lampretov kozolec.

O zgodovini lutrske kapelice ni nič znanega. Domačini so ji pravili Preložjekova kapela, stoji na Plahutovi zemlji, obnovil pa jo je ob sodelovanju sovaščanov Jože Lampret. Stoji na prav

lepem mestu, pod košato lipo in neposredno pod Lampretovo staro domačijo, toda preveč daleč od ceste. Cesto so prestavili že več kot pred 60 leti, kapelica pa je ostala na svojem prvotnem mestu daleč od oči mimoidočih. Svoje prvotne podobe ni bistveno spremenila, pa čeprav ji je obnovitelj Jože dal svoj pečat. Pravi kip Marije z Jezuškom so pred leti ukradli in ga nadomestili s kipom Matere Božje, ki ga je podarila Zdolškova Angela. Da tudi tega ne bi dosegla tatinska roka, je župnik Herman lastnoročno obesil na kovano vratno mrežo veliko obešanko. Posebnost kapelice je slikarija Pavla Pereca

iz Dobovca, ki je v simbol božje prisotnosti, trikotnik z očesom in žarki, vnesel podobo Svetega duha, goloba, ki zre v zenico božjega očesa. Kaj ta kombinacija predstavlja, bo ponkovški umetnik še moral obrazložiti.

F.K.

NAJVEČJA PONUDBA JAPONSKIH VOZIL

TOYOTA

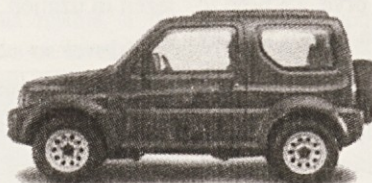
Zvezdnik evropskega formata
motor 998 ccm, 50 kW, 68 KM, 16V

YARIS 1,0 3V že od 1.648.030 SIT

COROLA 1.4 HB 3V	1.930.000,00
COROLA 1.4 Sedan 4V	2.200.930,00
AVENSIS 1.6 Sedan 4V	3.354.006,00
RAV4 2.0	4.392.160,00
LAND CRUISER 3.0 TD	6.290.398,00

SALON CELJE, MIKLOŠIČEVA 5, 483-473

SUZUKI

Jimny 4x4

že od 2.495.000,00 SIT

ALTO	že od 1.095.000,00
SWIFT 1.0, 3V	1.295.000,00
GRAND VITARA 1.6, 3V	3.095.000,00
GRAND VITARA 2.0	3.895.000,00

SALON ŠENTJUR, 743-086

SUBARU

JUSTY

JUSTY 1.3 4x4 2.169.000 SIT

FORESTER 4x4	že 3.745.000,00
IMPREZA 1.6GL 4x4	2.695.000,00
LEGACY 2.0 4x4	3.795.000,00

SALON ŠENTJUR, 743-086

PRODAJNO SERVISNI CENTER

ANDI AVTO d.o.o.

Cesta Kozjanskega odreda 18 • Šentjur • Telefon servis: 743-389

Ugodni krediti T+4,5% • Krediti za obrtnike in kmetovalce, staro za novo, leasing

Delovni čas: ŠENTJUR - pon-pet: 8⁰⁰-17⁰⁰, sob: 8⁰⁰-12⁰⁰, PE Celje - pon-čet: 8⁰⁰-18⁰⁰, pet: 8⁰⁰-15⁰⁰, sob: 8⁰⁰-12⁰⁰

PREVOZI - TRGOVINA
OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

Peter Jeršič
Ul. Leona Dobrotinška
ŠENTJUR (nasproti klavnice)

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

• STREŠNA OKNA VELUX •
SVETOVNO ZNANA KAKOVOST

- 50 let izkušenj
- zagotovljena vodotesnost in dolgoletna uporaba
- za vse običajne kritine
- lahka montaža in uporaba
- kakovosten in zanesljiv servis

PRODAJA
Peter Jeršič
Ul. Leona Dobrotinška
Šentjur

NUDIMO VAM:

- PVC CEVI •
- VSE VRSTE OPEK •
- SCHIEDEL DIMNIKE, PARKET 1. KLASE •
- CEMENT, APNO, MIVKO •
- RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN TLAKOVCEV •
- NOSILCE, POLNILA •
- BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP •
- DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE •
- IZOLACIJE NOVOTERM IN TERVOL ... •

PONUDBA MESECA

**OPEKA MODUL ORMOŽ
TLAKOVCI PODLESNIK,
STAVBAR IN BRANIK**

MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM

TELEFON: 063/740-084, MOBILTEL: 0609 624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 7.00 - 18.00, OB SOBOTAH: 7.00 - 13.00

Elektro BUM

Trgovina z elektro materialom

• ANTON SELIČ s.p. • ☎ 063 749 0950, 041 611 603 •

ELEKTROINSTALACIJE IN TRGOVINA

TRŽNICA ŠENTJUR

Trgovina **Elektro BUM** prične s 24. 5. 1999
obratovati na novi lokaciji v Trznici.

kabel **PGP 3x1,5 36,00 sit**
PGP 3x2,5 56,00 sit

Lestenci že od 3.280,00 sit

Ladijska svetilka
60W, 100W, 480W, 820W

Na zalogi vsa stikala Legront,
Lendava in TEM Čatež

Podaljšek 3 delni 356,00 sit
Vtikač gumi 279,00 sit
Spojka gumi 372,00 sit
Zatemnilno stikalo 1.702,00 sit
Programska ura dnevna 1.850,00 sit

- Parni čistilec
- Vrtne kosilnice
- Kosilnice na nitko (laks)
- Merilni instrumenti
- Antenski material

ESTO reflektor
2.190,00 sit

Plafonjere
že od 920,00 sit

Kolesa
od 15.830,00 sit

fotografije so informativne

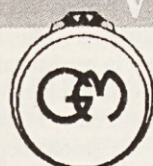
odpiralni čas

pon - pet 7.00 - 18.00
sobota 7.00 - 13.00

Za nakup nad **10.000,00 SIT** velja
od dneva otvoritve do 5. 6. 1999

10%

gotovinskega popusta.

V NOVIH PROSTORIH

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

še vedno

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenikova 16, tel.: 063/743-727

* prodaja zlatega nakita
* izdelava nakita po želji stranke z
vgrajenimi dragimi in poldragimi kamni

**VELIKA IZBIRA KOMPLETOV
ZA DARILA!**
(graviranje brezplačno)

- * krstna, obhajilna in birmanska darila
- * ekspres izdelava poročnih prstanov
- * prodaja ročnih ur in stenskih ur
- * prodaja japonskih in kitajskih biserov

LANGUS TONČKA, s.p.
foto
Drofenikova 16, 3230 ŠENTJUR
Tel.: 063/741-801, 041/693-388

Vam nudi:

- fotografiranje v ateljeu in na terenu (posebne priložnosti, poroke, pogrebi, krsti), **FOTOGRAFIRANJE DRUŽIN**
- komercialno fotografiranje
- ekspresno fotografiranje za dokumente (10 min.)
- izdelava amaterskih fotografij (tudi v 1 uri)
- izdelava fotografij velikosti od 9x13 do 30x40 (po želji)
- razvijanje fotografij v lastnem laboratoriju v črno-beli in barvni tehniki
- veliko izbiro albumov in okvirjev
- pri nas izdelano sliko brezplačno uokvirimo
- strokovno razlago pri prodaji fotoaparátov, daljnogledov, barometrov, hygrometrov
- toplomere - sobne, okenske in telesne
- fototorbice in prazne videokasete, baterijske vložke
- izdelamo vam tudi željeni del fotografije (izrez)

darila za poroke...

DELOVNI ČAS: 8 - 18, sobota: 8-12

Oh, to Slivniško jezero!

Čudovit topel aprilski dan je bil, tik pred prvim majem, ko sem prvič letos zajahal svojega jeklenega konjička, vtaknil v torbo ribiško palico in ribolovno dovolilnico, ki jo je tudi letos Šentjurskim novicam podarila Ribiška družina Voglajna, in se odpravil na naše jezero. Tik pred prazniki je tam gotovo zelo živahno, sem razmišljal. Pa z živahnostjo ni bilo nič. Kot vse kaže, so razprtije okrog Slivniškega jezera, ki so jih lani nakazali nekateri akterji, dokončno ustavile tok razvoja. Jezero je bilo sicer prav čudovito, nič manj očarljiva tudi niso bila njegova samotna obrežja, toda o turističnemu bumu in spremljajoči reki tolarjev ni bilo ne sluha ne duha.

"Ha, za koga! Zase, za jezero. Iz Ribiške družine smo. Kot vse kaže, smo ostali le še mi, pobiralci smeti in čistilci obrežja. Pogledajte Ribiški dom, ribiči smo vanj vložili več deset tisoč udarniških ur, zdaj pa si ga lastijo drugi. Ves je zapuščen in mrtev. Ne, to z Moserjem ne gre dobro."

Tema je bila zanimiva, zato sem jo poskušal še malo nategniti. Pa ni šlo. "Sploh ne vemo, za kaj gre. Se ne splača sekirati, pač lumparije kot povsod." In so odveslali naprej do prve sence, kjer so odprli steklenico laškega.

Komaj dobro minutko za njimi sta mimo prišla dva rosna mladeniča, spretno sta vihtela svoji

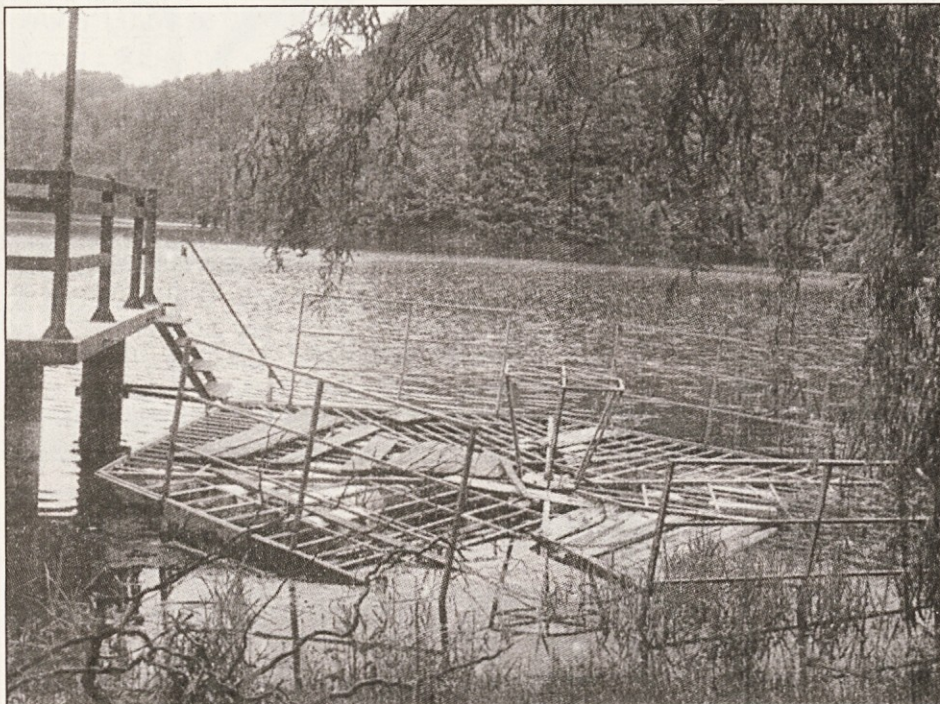
klet pa je bil poplavljen. Skratka, dom je bil zapuščen in takorekoč v razsulu.

Kaj se dogaja z ribiškim domom in s Slivniškim jezerom? To vprašanje je veljalo najprej večinskemu lastniku RTG Slivniško Jezero dr. Moserju, a je ostalo brez odgovora oziroma je bil telefonski odgovor zelo kratek: "Čez nekaj dni bo skupščina družbe in bi bilo vse, kar bi rekel, preveč. Počakajmo, pa bomo videli, kaj bo."

Odgovor je bil res preveč hladen, da bi me zadovoljil, zlasti če vemo, da je jezero takorekoč tik pred glavno sezono. Poskušal sem najti druge sogovornike.

Ribiči se ne dajo

Bolj zgovoren je bil predsednik Ribiške družine Voglajna g. Tovornik: "Ne, od lanskega leta se ni zgodilo nič spodbudnega. Kot vam je znano ribiči nismo podpisali družbeniške pogodbe, saj se nismo mogli strinjati, da bi nova družba prevzela naše ribiške dejavnosti, kot sta ribogojstvo in ribištvo. Ker nismo bili pripravljeni sodelovati pri dokapitalizaciji družbe, je dr. Moser nezakonito zmanjšal naš delež v firmi s 37% na vsega 19%. Do dogovorov in sporazumov ni prišlo, dr. Moser vztraja pri svojih zahtevah, ki so po našem mnenju nezakonite in nepravilne, zato smo se ribiči obrnili na sodišče, kjer uveljavljamo lastništvo ribogojnice, 50% ribiškega doma, pa tudi realni lastniški delež v firmi. Ker naši sodni mlini pač meljejo počasi, tu ni pričakovati skorajšnjih odločitev. Moram povedati, da smo dr. Moser, mi in predstavnik PUV -a bili 1. aprila na sestanku na Ministrstvu za kmetijstvo, kjer smo izvedeli, da si Moser lasti potopljena zemljišča, del priobalnega pasu za svoj lastni ribolov, si prizadeva pridobiti generalno koncesijo za gospodarsko

Slivniška simbolika

Ustavil sem se na Brionih, na klopici, kjer nisem mogel mimo spomina na pokojnega g. Kodriča, ki mi je tu še pred pol leta razkrival svoja jezerska spoznanja in ribiške modrosti. Kako obupno hitro gre čas naprej! Že pri prvem metu sem zamotlal laks, pri razreševanju "gordijskega vozla" pa dodatno še poškodoval palico. Nemo sem obsedel na sončni klopici, občudoval roparske bolene, ki so mi takorekoč tik pred nosom suvereno križarili ob obali po skorajda kristalno čisti vodi. Ali je mogoče, da je ta čista voda res prepolna dušika in fosforja in zato znanilka smrti jezera? Človek ne bi verjel, toda če kemiki in biologi pravijo tako, potem je že res. Šele potem, ko poletne vročine ogrejejo vodo, se v njej razbohotijo rastlinice, ki ljubijo ta dva elementa in potrdijo diagnozo.

Z leve je priveslala mladenič brez srajce. Čoln je imel do vrha naložen z različno kramo, ki sta jo ob obrežju pobirala dva "suhozemna" sodelavca.

Pozdravljeni! Pridni ste, povejte, za koga delate?

dolgi palici in "prečesavala" jezersko gladino. Že pri drugem ali tretjem metu je potegnilo: čvrsta, najmanj polmetrska ščuka se je otepala nadležnih trnkov na plastični ribi. Mladenič jo je večje osvobodil in spustil.

Mar ne lovite ribe zato, da jih vzamete, sem se delal začudenega? "Seveda jih tudi vzamem, toda danes sem komaj šele začel, štartam pa na soma. Če bi vzel ščuko, bi bilo ribolova konec," mi je razložil mladi ribič iz Žalca. Rad prihaja na Slivniško jezero, ker je še kar bogato z ribami. Pa čeprav mora odšteti za dnevno karto kar 2200 SIT.

Domov grede sem se sprehodil skozi dvorišče Ribiškega doma. Sveže pokošena trava je sicer kazala, da je dom obljuden, toda po zaprašenih paviljonih se je veter poigraval s kupi še lanskega listja, Moserjeva gostinska prikolica je bila zaklenjena, na vratih ribiškega doma je visela ključavnica. Po zimski zmrzali je bilo poškodovanega fasadnega ometa kar precej na tleh, ploščice na stopnišču so se krušile, vhod v

Adriatic
zavarovalna družba d.d.

Zastopnik: Zoran LIPAR, Agencija Šentjur, GSM: 041/745-601, doma 063/482-842

**Ob sklenitvi
KASKO zavarovanja
vam podarjamo**

**35% KOMERCIALNI
POPUST!**

Brezplačno vam bomo izračunali
premijo za vaš avto in vam jo
po pošti poslali domov.

Pokličite 041/745-601 (Agencija Šentjur)

izkoriščanje jezera in zahteva od nas celo delež od prodanih ribolovnih dovolilnic. Od državnih sekretarjev Kerekeševe in Perka, vsaj jaz sem jih tako razumel, smo slišali, da gre za nezakonite zahteve, ampak Moser vztraja pri svojem. Čeprav sodni in odvetniški stroški skokovito rastejo, samo Ribiško družino so stali že preko 150.000 SIT, ribiči druge možnosti nimamo, kot je pravna pot, kajti zadeva je res do skrajnosti zakomplicirana. V resnici sploh ne vemo, kako zadeve v RTG sploh tečejo. Je registracija firme brez soglasja družbenikov sploh mogoča? Slišali smo tudi, da je RTG v zadnjih dveh letih naredil za 150.000 DEM izgube in samo to še čakamo, da bodo od nas zahtevali pokritje te izgube oziroma, da bo RTG šel v stečaj. To tudi ne bi bilo nič čudnega, če vemo, da mu direktoruje kovinostrugar s poklicno šolo. Glede na odnose, ki veljajo med družbeniki, ne vidimo nobenega smisla vztrajati v družbi. Tako kot PUV, tako sem slišal reči direktorja Siniča, bomo tudi ribiči zagotovo takoj, ko bo možno, izstopili iz družbe in odprodali svoj delež. Ni pa nobenih možnosti, da bi se mi odpovedali upravljanju z vodnim življenjem v jezeru in ribogojstvu. Gre za dejavnosti, ki nam pripadajo po zakonu, če jih opravljamo korektno, in smo zanje registrirani na UE. Res pa je, da nam zadnje čase ribiška inšpektorica, ki sicer dobro sodeluje z Moserjem, precej strogo gleda pod prste, kar pa nas ne moti. Svoje delo opravljamo v skladu z vodno - gospodarskim načrtom, vsako leto vložimo v jezero okrog 3000 kg krapov in skoraj 500 kg roparic - da ne govorim o varstvu jezerskega okolja. Ribiči smo neprenehno v akciji in sami zvozimo na odpad velike količine odpadkov."

Kaj pa umiranje jezera? Je bila vaša lanska akcija izsuševanja in odstranjevanja vodnega oreščka učinkovita? Kaj boste ukrenili z ribogojnico, ki je menda velik onesnaževalec jezera?

Analize vode so še kar ugodne. V spodnjem delu jezera je voda v 2. kakovostnem razredu in razmeroma zelo bistra, pa čeprav za sanacijo jezera ni bilo storjenega še nič bistvenega. Tudi glede čistilne naprave in sanacije okoliških greznic ni nič slišati. Ko smo lani močno spustili gladino jezera, se je pokazalo, da celo dr. Moser, kot deklarirani varstvenik okolja, ne spoštuje sanitarnega reda in spušča odplake iz svojih apartmajev v jezero. Na tak način bo težko kaj narediti za zdravje jezera.

Kako bo letos z oreščkom, je zdaj še prezgodaj govoriti. Pokazalo se bo čez mesec ali dva.

Glede ribogojnice in njenega onesnaževanja bo seveda nekaj potrebno storiti, ampak to je sedaj še skrb g. Moserja, ki si jo je prilastil.

Turistično društvo Slivnica: gradili bomo rekreacijski center Ramna

Predsednik Turističnega društva Slivnica Dušan Polenšek, ki je hkrati tudi predsednik sveta KS: "Krajani Slivnice na dogajanje okrog jezera nimamo skoraj nobenega vpliva; o vsem

določajo bodisi na Občini ali pa v Ljubljani. Ker pa je neizpodbitno dejstvo, da naš turizem nikakor ne krene z mrtve točke, pravzaprav je iz leta v leto slabše in tako je bilo na primer letos za 1. maj ob jezeru veliko ljudi, ki pa tu še kokakole niso mogli dobiti, kaj šele kaj drugega, smo se odločili nekaj ukreniti sami. Pod cesto pod Menhartovim kozolcem ima KS okrog 1200m2 veliko parcelo, ki jo je dala v

Ramna že doslej najbolj živahna

uporabo našemu turističnemu društvu. Pridobili smo že vsa potrebna soglasja, zdaj čakamo le še na lokacijsko in gradbeno dokumentacijo, potem pa začnemo z delom. V načrtu imamo postavitev brunarice v merah 13 x 5 metrov, v kateri bomo imeli točilnico, prodajo spominkov, ribolovnih dovolilnic... in tudi poslovne prostore Turističnega društva. Zraven nameravamo urediti peščno igrišče za odbojko, igrišča za otroke, obalo pa urediti primerno za kopanje in čolnarjenje. Gre za pričetek izgradnje rekreacijskega centra Ramna. Ne pričakujem, da bomo s svojo akcijo rešili turizem ob jezeru, kajti gre za razmeroma skromen projekt, ki pa za društvene finance predstavlja velik zalogaj. Ampak to ni pomembno, pomembneje je, da imamo voljo in namen pokazati drugim, da se nekaj da narediti. S skromnimi denarji in udarniškim delom, upam, bomo že letos naredili osnovno ploščo."

Kako pa gledajo na vaš projekt v RTG, Moser? Sem slišal, da si Moser lasti priobalni pas in vam ne pusti dostopa do jezera?

"Mislim, da tu težav ne bo. Lastnik priobalnega pasu je država, dr. Moser pa je dobrodošel tudi na našem delu Slivniškega jezera. Sodelovali bomo z vsakomer, ki je pripravljen pomagati, da oživimo jezero."

Upal sem, da bom zvedel še kakšno novo besedo o jezeru na Občini, pa ni bilo nič. Podžupan Čokl ne daje nobenih informacij, župana Malovrha, ki je lani precej hodil z dr. Moserjem po raznih vladnih pisarnah, pa je na občini praktično nemogoče najti, ali pa ima pomembnejše zmenke. Tudi g. Peperko mi ni vedel povedati kaj več, kot da je dr. Moserju verjetno uplahnil podjetniški interes.

Poskusil sem še pri g. Štrausu, ki je bil pred leti glavni motor dogajanja ob jezeru, pa mi je tudi on le povedal, da je že zdavnaj povsem aut, in čisto nič več.

Kot kaže, za usodo Slivniškega jezera ni pretiranega zanimanja, vsaj takega širokopoteznjega ne. In če bo nekega lepega dne dokončno umrlo, bomo pač odpri zapornice in po rakitovski dolini nasejali koruzo.

F.K.

Izjava RD Voglajna

Zaradi stalnih kritik s strani obiskovalcev Slivniškega jezera glede poraznega stanja Ribiškega doma in okolice obveščamo javnost, da za opisano stanje ni odgovorna Ribiška družina; tudi sami smo ogorčeni nad načinom gospodarjenja s skupnim premoženjem.

Prosimo, da svoje kritike naslavljate na RTG Slivniško jezero oziroma na direktorja Gregorja Moserja.

RD Voglajna Šentjur

Naročena zmešnjava

Z lanskim "Divjim lovcom" so me šentviški kulturniki prepričali, zato bi si njihovo letošnjo postavitev komedije Mihe Kunaverja "Naročena zmešnjava" ogledal tudi brez njihovega povabila, da naj si pridem pogledati, kako poročiti hčero. Na Zofkino nedeljo popoldne (16. maja) so imeli v Kulturnem domu v Šentvidu že četrto predstavo in to tudi četrtri pred polno dvorano. Občinstvo, velika večina jih je bilo iz Šentvida in iz okoliških vasi, nekaj pa tudi s Planine, je bilo navdušenih.

Sama zgodba ni omembe vredna: Pri hiši sta za ženitev godna hčera, ki ji mati organizira snubca, in pa kobila, ki jo prodaja oče. Potem se zamešata snubec in kupec in to je seveda hkrati vir zapleta in smešnih besednih iger. Še preden se zadeva sploh resneje zdramatizira, je že tu happy end s kar dvema srečnima porokama in vaško veselico.

Kljub dokaj banalni zgradbi in vsebini komedije pa je znana šentviška režiserka Berta Škoberne znala iz igralcev potegniti nekaj več in ustvariti razmeroma dobro odrsko delo. Tokrat so besedilo nadgradili s pristnim šentviško - planinskim narečjem, kar je v bistvu vsa draž te komedije. Prav neverjetno je, kako so se ljudje nakrohotali nekaterim izrazom, ki jih sicer vsakodnevno uporabljajo doma, ko pa so jih slišali z odra, so se jim zdeli neznansko smešni. Prvi mojstrici dialekta (in igre) sta bili vsekakor Jožica Romih kot mati županja, in Darinka Čížek kot potovka Špela. (Izraza "potovka" režiserka očitno ni uspela podmačiti!). Upam, da so jih Šentvidčani posneli, kajti čez nekaj let ali desetletij, ko se bo njihovo narečje nepreklicno začelo izgubljati, jim bodo posnetki dobrodošlo dokumentarno gradivo. Da je šentviško narečje resno ogroženo že sedaj, lepo kažejo besedila mlajših igralcev; Franci Guček kot župan mu je še nekako kos, mladi rod, Alenka in Martina Zapušek, Anton Jančič in Andrej Žibret, pa je že načet s televizijsko in šolsko slovenščino. Je pa zelo spodbudno, da so v Zarji uspeli pomladiti svoje vrste z dobrimi mladimi igralci.

Manj učinkoviti so bili spremljajoči napevi, ki so od igralcev sicer zahtevali tudi resen pevski talent, toda besedila so bila več ali manj resna, poleg tega pa še v knjižni slovenščini, kar je bilo moteče. Predvidevam, da niso bila domača, avtohtona. Ali pač? V vsakem primeru bi jih veljalo pretopiti v domač naglas.

V začetku junija bodo Šentvidčani poskušali razvedriti še Dobjane, v Šentjur pa jim bo verjetno že "predaleč". Slišal pa sem, da vadijo že naslednjo igro, takšno bolj množično, v kateri bo lahko režiserka ponudila svojim sokrajanom več vlog kot tokrat.

F.K.

Mi plešemo...

Na sejmu "Vse za otroka ... in družino" v Celju so v sredo, 12. maja, imeli svoj dan tudi mladi šentjurski plesalci, ki jih je na sejmišče popeljala Anita Koleča oziroma Sklad RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti. Kot smo zvedeli, so obiskovalci toplo sprejeli mlade plesalce, opazili pa so jih tudi predstavniki sejma, ki so napovedali še kakšno vabilo. Na svojem vabilu so se prav duhovito predstavili. Takole so napisali:

Plesna skupina iz Vrtca Šentjur

Naša vzgojiteljica Betka je vprašala: kdo bo plesal? Vsi smo dvignili roke. Tudi Andraž, ki sploh ne zna, ampak če greš na plesne, ti ni treba spat.

Na plesnih je res super. Nastopamo za mamice in enkrat bomo tudi za župana, je rekla Betka. Pa na sejem za otroke gremo, z avtobusom.

Otroška folklorna skupina iz Slivnice:

"Ob bistrem potoku je mlin, cin, cin..."

Takole zapojemo in se zavrtimo, pa metlo tudi imamo za Dejana, ki nima punce. Spremlja nas čisto pravi ansambel: dve harmoniki, kitara in klarinet. Tovaršica Branka tudi pleše z nami, naš ravnatelj pa nas rajši fotografira. Pravi, da nima para, z metlo pa noče.

Plesna skupina Urška iz OŠ Hruševce:

Menda je jasno, da smo glavne na šoli odkar plešemo v Urški. Helena, naša plesna učiteljica, je ful dobra. 16 nas je, fantov pa nimamo, ker sploh niso resni. Danes bomo plesale hip hop jazz. Dober komad..., skaterske hlače so nam pa mame nabavile.

Mažoretna skupina:

Saj veste, kaj so mažoretke? Pisane uniforme, mažoretne palice in lepe noge moraš imeti. Pa posluš za ritem in spretnost. Nastopamo skupaj z našim pihalnim orkestrom. Če ni prostora zanje, imamo pa kaseto od Šentjurskih muzikantov. Vsak teden imamo vaje in uči nas Danica, ki je z nami že 6 let.

Upaj, prihodnost je zate

V soboto, na Jurijevo, se je petnajst mladih ljudi odpravilo na KVIZ SHODA MLADIH, ki je bil v štajerski prestolnici-Mariboru.

Že ob osmi uri zjutraj smo se odpravili izpred župnišča v Šentjurju. Nasmejani obrazi, lepo vreme in dobra volja so napovedovali lep dan. Po vožnji, ki je minila kot bi mignil, smo prispeli v Maribor, kjer smo se z mnogimi mladimi pripravljali na kviz. Letošnja tema je bila zgodovina cerkve. Tistim, ki nismo sestavljali glavno skupino, je bila vse skupaj le dobra zabava, tekmovalcem, ki so se vneto pripravljali, in se potem pomerili med seboj, pa ni bilo lahko. Dvajset ekip se je pomerilo najprej v polfinalu, nato pa so se z izkupiščkom iz polfinala VSI uvrstili v finale, kjer je šlo zares. Vprašanja so bila težka in zvita, točke pa so skupinam lahko prinesli tudi navijači, ki so z raznimi igracimi, skeči, šalami in pesmijo blažili napeto ozračje. Med pavzo, ki je bila med finalom in polfinalom, smo se nekateri odpravili raziskovat lepote Maribora. Ja, pa ne tiste kulturne. Pogledali smo po trgovinah, si dodobra napolnili lačne želodčke, pretaknili vsak kotiček v majhnih uličicah, na koncu pa vse skupaj osladkali z najboljšim mariborskim sladoledom. Tako veseli smo bili pripravljeni na nove izzive. Čakal nas je napet finale in naše ekipa se je borila kot lev. Sredi boja pa nas je ustavil vozni red, saj nas je vlak klical domov. Vsi zasopihani smo pridrveli na železniško postajo in se nato poplnooma utrujeni sesedli po sedežih. Mirna vožnja nas je uspavala vse do Šentjurja, ko smo se poslovili in vrnili domov.

Zgovorna mačka

ŠKMŠ se je predstavil v Ljubljani

4. maja se je zgodila druga študentska tržnica, ki je bila, tako kot lani, v študentskem naselju v Rožni dolini v Ljubljani, na spisku sodelujočih pa je bil tudi ŠKMŠ. Projekta so se lotili Mateja, Boštjan in Irena.

Zadeva se je za nas začela že ob osmih zjutraj, ko bi se naj začelo prevzemati stojnice. Teh je bilo več kot dvakrat premalo, delile pa so se po načelu kdor prej pride, prej melje. Na srečo so v drugih klubih precej večji zaspanci kot v našem. Za ilustracijo – do druge pošiljke stojnic je bilo treba čakati skoraj do dvanajstih, uradni začetek prireditve pa je bil ob 10.00. Kiks, ki si ga prireditelji res ne bi smeli dovoliti.

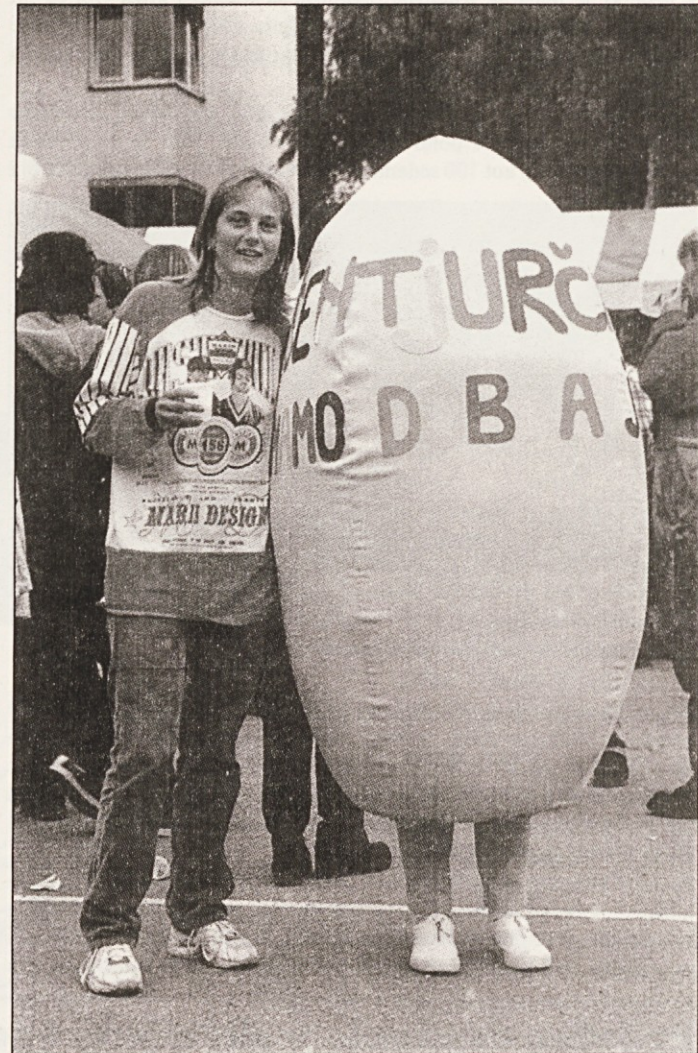
Stojnico smo kar bogato opremili. Postavili smo Slomškovo cerkev, za njo njegov plakat, na drugi strani so se bohotili skladatelji in zdravniki Ipavci, v lično gnezdo smo postavili nojevo jajce, ob strani je na tleh stala naša maskota – ogromno jajce - jajce - z napisom "Šentjurčani imamo dobra jajca", ki ste ga morda zasledili tudi na televiziji. Na mizo smo postavili propagandni material iz naše občine in seveda vse kulinarčne dobrote, ki smo jih dobili v mesni, krušni, jajčni ali vinski obliki. Točili smo tudi "Voglajno", naš pivski biser.

Naša stojnica je med prvimi privabila zelo veliko število obiskovalcev, ki kar niso mogli prehvaliti domačega kruha in ostalih dobrot. Vsi so občudovali tudi nojevo jajce, ki sta ga Jure in Bogdan opremila z napisom, da ti jajce urednički željo, ki si jo zaželiš ob hkratnem trkanju ali božanju jajca. Izkazalo se je, da imajo veliko več neuresničenih želja predstavnice nežnejšega spola, ki so jajce neprestano oblegale in ga božale. Upamo, da se jim bo kaka izmed želja tudi

uresničila. Posebnega zanimanja je bila deležna "Voglajna", ki si je nekateri zaradi dvomljive barve kar niso upali spiti. Kljub temu je šla zelo dobro v promet, za kar se moramo zahvaliti odličnim branjevkam in branjevcem ob stojnici. Hopla, da slučajno ne pozabim! Ob nekaj deset kuhanih jajcih smo slednja tudi pekli. Sicer so ob pomanjkanju ustreznih kuharskih pripomočkov pečena jajca izgledala karseda klavrno, a to vsega hudega vajenih obiskovalcev študentskega porekla ni prav nič motilo.

Proti poldnevu si je Irena nadela naš znameniti veliki jajc in z njim odšla na sprehod med stojnicami. Na srečo tisti dan ni bilo pretoplo, saj jajc ne premore zračnikov ali klima naprave, izolacija pa je debela kar 3 cm. Manjkale so tudi očesne odprtine, tako da je jajc ob sebi vedno rabil koklo. Približno ob istem času je k naši stojnici prispel tudi naš župan, g. Malovrh, ki je s seboj pripeljal kolege iz drugih mest, med drugim tudi Viko Potočnik. Stojnica je takrat še izgledala v redu, čeprav jo je zob opijanjenosti njenih obiskovalcev že precej načel.

Ob dveh se je začela dolgovezna otvoritev tržnice in Majskih iger – Študentska tržnica je bila prva prireditev letošnjih majskih iger – ki je ni in ni hotelo biti konec. No, naposled se je le končala in pričelo se je izbiranje naj branjevca in branjevke, ki se ga je udeležila tudi Irena z našim jajcem. Žirijo so sestavljali vsi prisotni župani, ki so po svoji presoji oddajali glasove nastopajočim. Na žalost nismo dobili nobene nagrade, saj nismo imeli dovolj časa za pripravo predstavitve – še en kiks organizatorjev, ki niso dovolj dobro opisali tekmovanja. Kljub temu si nas je občinstvo zapomnilo, saj so

Mateja in jajce

nekateri mislili, da bomo celo zmagali.

Vmes nas je obiskal g. Kovač, urednik ŠN, ki je stojnico našel v popolnem razsulu. Razlog sicer ne tiči v nas, ampak v vseh prisotnih. Vprašanja so se namreč iz jutranjih "Ka pa kej mate v Šentjurju?" prelevila v popoldanska "Ka mate kej klabas pa pejače?" in kasneje še v večerna "Mate pr vas še kej ik vina?". Posledice je seveda nosila stojnica, iz katere smo kaj kmalu pobrali vse, kar je bilo vrednega, in stvari spravili po avtomobilih.

Ob sedmih smo pospravili še zadnje stvari, vrnili stojnico in odšli na večerjo v sosednjo menzo. Po večerji je sledil še žur (predvidene večerne video

projekcije so spet nekje obtičale – še en kiks organizatorjev).

Da pa se komu ne bo godila krivica, naj naštejemo še ostale prisotne, ki so pomagali pred in na prireditvi. To smo bili Matija, Boštjan 2, Miha, Janja in moja malenkost. Na koncu se moramo zahvaliti Alposu, kjer so nam zavarili ogrodje jajca, Jurmesu, ki je daroval mesne dobrote, Srednji kmetijski in gospodinjki šoli Šentjur za res odličen kruh, Meji za kokošja jajca, g. Mastnaku za nojevo jajce, vsem vinarjem iz Dramelj, ki so darovali žlahtno kapljico, in podjetju PAF, ki nam je odstopilo pakirano solato. Brez njih bi projekt težko izpeljali.

S.G.

V Krajevni skupnosti Slivnica se imajo lepo tudi oni nad 70 let

V nedeljo, 8. maja, je Krajevna organizacija Rdečega križa Gorica pri Slivnici s pomočjo območne organizacije RK, slivniške krajevnne skupnosti in seveda kmečkih žensk po enoletnem premoru pripravila srečanje starejših nad 70 let.

Tako razgibano in samo njim (najstarejšim) posvečeno nedeljsko popoldne se v letu ne ponovi najbrž velikokrat, zato se je povabilu odzvalo malo manj kot 100 sedemdeset- in večletnikov. Česa vse pa so bili

Dve koloni miz so zasedli najstarejši, eno pa predstavniki različnih organizacij in nastopajoči, ki so s svojo prisotnostjo potrdili, da so starejši pomemben del v slivniški krajevni skupnosti

deležni? Letos se je ta daleč okrog najmarljivejša organizacija RK pod vodstvom Andreje Zelič (njihov trud in rezultat je opazil ter ga upravičeno pohvalil tudi Štefan Tiselj, predsednik območne organizacije RK) resnično potrdila, saj je najstarejšim najprej pripravila dveurni kulturni program, ki mu je sledilo obilno kosilo in druženje ob domači glasbi slivniških glasbenikov.

Kulturni program je vodila Slavica Gobec, ki je s svojo sroččenostjo za mikrofonom in komentarji, ki so ljudem blizu, postala nepogrešljiv člen kakršnekoli prireditve na slivniških odrskih deskah. Vsem povablencem je namenila veliko lepih besed, misli, kot na primer, da so bolečine v križu

in nogah cena za modrost življenja, da v življenju nikoli ne bi ostali sami ipd. Največ navdušenja med občinstvom so zopet poželi najmlajši, fantje iz vrtca so na pesem Moj očka ima konjička dva tako glasno jahali namišljene konje, da so se drobci in nežni glasovi deklet komaj slišali. Če so bili tisti s slabim sluhom prikrajašani za lepe otroške glasove pri otrocih iz vrtca, se jim to ni moglo narediti pri bučni moderni glasbi, na katero so zaplesali že malo starejši otroci, iz zvočnikov je namreč tako močno udarjalo, da je bil glasbe deležen še kdo zunaj kulturnega doma. Premierno so se na slivniškem odru predstavili tudi Paridolski veseljaki, ki so se jim po dveh odpetih pesmih pridružile še kmečke žene z muzikantom. Med njimi je bilo čutiti malo nerodnosti, saj so kmečke ženske vajene biti »na razstavi« le posredno, preko svojih dobrot, s katerimi so pripravljene postreči na vsaki večji prireditvi v kulturnem domu.

Zanimivo pri taki prireditvi je tudi to, da se vsakič najde kdo, ki med programom glasno komentira dogajanje ali enostavno pripoveduje čisto nekaj tretjega. Eden od povabljenih je hotel oditi že med kulturnim programom, češ da vse to traja predolgo, da je mislil, da se bo kaj plesalo, da bo več »muzike«. Pa njegovo negodovanje ni nikogar posebej ganilo, saj je bil to že vsem znani Slavko, znan predvsem po svoji majhni postavi, košu na hrbtu in vnetem iskanju žene in osvajanju vseh ženskih kril.

In ker je bila prireditev v prvi vrsti namenjena tistim v dvorani in ne nastopajočim, bi bilo več besed o slednjih nespametno izgubljati. Pomembno je, kako so se počutili tisti, katerim je bilo vse to namenjeno? Kogarkoli sem vprašala, mi je začel vneto razlagati, da se tako lepo že dolgo ni imel, da je to pravzaprav ena izmed redkih prireditev, če ne edina prireditev (no, člani društva upokoencev se že srečajo na kakšnem izletu, obletnici, občnem zboru), kjer se lahko srečajo z vrstniki, se poveselejo v njim primerni družbi in je vse tako lepo pripravljeno.

Baje se je njihova zabava nadaljevala kljub zgodnjepopoldanskemu začetku do poznih večernih ur in tako so samo potrdili, kot mi je povedal eden izmed mojih sogovornikov, da je s starejšimi ljudmi tako kot z »oldtajmerji«. Starejši kot so, boljši in vztrajnejši so.

N. G.

Prijetno druženje v slivniških »goricah«

Nekateri so po prvomajskih praznikih najbrž dejali, da hvalabogu, da jih je konec, da si bodo končno malo spočili. Prvi maj in dnevi okrog njega namreč končno privabijo trajnejše sonce izpod oblakov in ljudi iz hiš. Eni urejajo okolico hiš, tudi na njivah, poljih in v vrtovih je že kaj početi, druge pritegnejo športi, spet drugi pa se odpravijo v naravo, da bi se v njej sprostili in se enostavno naužili njenih lepot. Če so ti sprehodi s prijatelji ali s podobno mislečo družbo, toliko bolje, če pa organizirani pohodi po hribih in dolinah nekega kraja in okolice privabijo več kot dvesto različnih ljudi (ne samo domačih), ki jih veže želja po veselem druženju in spoznavanju krajev, je to sploh uspeh. Takega uspeha so se lahko veselili tudi organizatorji tretjega tradicionalnega pohoda po krajevni skupnosti Slivnica: planinsko in turistično društvo ter Krajevna skupnost Slivnica.

Čeprav je letošnjemu drugemu maju sledil delovni dan (tako bo tudi naslednja štiri leta, zato se organizatorji že dogovarjajo, da bi bil pohod na soboto okrog prvega maja in ne datumsko, kot je to veljalo do sedaj), pohodnikov to ni motilo, da si ne bi dali duška.

Tako je gruča pohodnikov različne starosti in iz različnih krajev v nedeljo ob pol desti uri

Pri Žavskih je bila prva postaja, do konca pa je bilo še dve tretjini poti.

krenila izpred gasilskega doma v Gorici. Peseke so bile prva zahtevnejša ovira in ko so jih osvojili, je bilo le še par korakov do prve postaje, to je do Žavskih, kjer je bilo poskrbljeno za pijačo, za hrano pa iz lastnih nahrbtnikov. Po tej prvi postaji se je kača sedaj že rakropljenih pohodnikov spustila do Drobinskega in ribogojnic, pri katerih so se

nekateri zopet osvežili, seveda ne z jezersko vodo. Med pohodniki je vladalo veselo vzdušje, ki so ga ustvarjali s šalami, s spomini in z ogledovanjem bližnjih hribov in ugotavljanjem, kje je kdo doma. Postaja, pri kateri so se pohodniki najdlje zadržali, je bila na vrhu Tratne, kjer je turistično društvo pohodnike prijetno razveselilo z brezplačnim prigrizkom, jim ponudilo tudi pijačo in glasbo s kasete, v živo pa z mladima Davorjem in Lukom. Pevke slivniškega pevskega zbora, sicer v okrnjenem številu, so s pesmimi marsikoga pritegnile, da jim je pomagal vsaj z momljanjem, in dale povod, da so vsi pohodniki ubrano zapeli staro, a vedno aktualno Kol'kor kapljic, tol'ko let. Drugi žig je bil tako pod kapo, tretjega pa so si pohodniki zaslužili pri Lavrihatovih, do katerih se je že slišala glasba iz kulturnega doma in naznanjala, da do cilja ni več daleč.

Pohod se je za različne skupine končal ob različnih urah, nekateri so namreč iz gozda kapljali še potem, ko se je večina že okrepčala z odličnim pasuljem in se zabavala ter vrtela po taktih slivniškega muzikanta Gašperja Jelena.

N. G.

BOB DYLAN - II

Hauptstadt: Leibach

Po osmih letih se zgodovina ponavlja. V zadnjem letu tega tisočletja, 27. aprila, velikan rock-glasbe, Bob Dylan, drugič pri nas. Prvi koncert 1991 so nekateri, ki se imajo za rock-kritike, sesuli, bi jim pa svetoval, da naj po svetu in koncertih hodijo z odprtimi ušesi in očmi.

V svoji 30-letni karieri je doživel številne vzpone in padce, čas pa kaže, da je kulna oseba rock-glasbe.

Iz šentjurske južne province so se na romanje odpravili: **Fric, Alenka, Marko, Tomi, Barbara**, največja avtoriteta na

področju rock-glasbe - **Jure and my royal highness**. Pol ure pred bližnjim srečanjem se utaborimo nasproti hale Tivoli in za feeling zravnamo rogove kozoroga; v debati pa smo si edini, da je zadnji Dylanov album **Time Out Of Mind** presenetljivo dober.

20.15- **THE SHOW STARTS**. V prvih vrstah pred odrom se drinjajo generacije od 15 pa do 60 let. **Friend Of The Devil** - posvečena umrlemu Jerryu Garcie. **Mr. Tambourine Man** - klasika, dobivamo kurjo kožo. Prva ura, obarvana akustično, je minila v hipu. Kombinacija glasbenikov je zelo efektna,

polna energije in življenske volje. **Masters Of War, Tanged Up in Blue, Hard Rain's A'gonna Fall**. Vsi smo na nogah. Za mano se pritožujejo, da nič ne vidijo - njihov problem. **It's All Over Now Baby Blue** - hala Tivoli je tik pred tem, da eksplodira.

Pozdravim se s Črtom in Dragico - celjska naveza - hitita bliže odru. Luči ugasnejo. Marko prinese novo dozo piva.

Nadaljevanje sledi z električnimi kitarami, vnetljiva zmes ritma in udarnosti. Občinstvo je navdušeno, Dylan prav tako.

Not Fade Away - iz repertoarja Buddya Hollya. Proti koncu še spusti z verige **High Way 61 Revisited**. Ovacije. Konec koncerta? Ne!

Dodatek, zopet klasika **Flawing In The Wind** - SUPER. In na čisto zaresnem koncu **Like A Rolling-Stone**. Kapo dol. Daleč najboljši koncert. Za spomin še T-Shirts **Never Ending Tour '99**.

**THANK
YOUUUUUUUU!**

L. Žafran

Odrešitev za pasje dni

Ugodna počitniška posojila

Vedno bolj vroče je. In bolj ko se približuje čas dopustov, bolj se Vaši počitniški načrti utapljajo v pomanjkanju denarja.

Ne odpovejte se počitnicam!

Pridite v Banko Celje. Z ugodnimi počitniškimi posojili Vam bomo pomagali, da si uresničite dopustniške načrte.

Vabimo Vas, da si ogledate našo predstavitveno stran na internetu:

<http://www.banka-celje.si>

So stvari, ki jih lahko ponudi le dobra banka.

banka celje

V varnem zavetju tradicije

Banka Celje d.d., Vodnikova 2, 3000 Celje, tel. 063 431 000, <http://www.banka-celje.si>

Diaspora in Albanci

(in kaj, če bi se dogajala nam?)

Leta 586 pred Kristusom je Babilonec Nabuhodonozor vdrl v judovsko kraljestvo, uničil jeruzalemski tempelj in večji del prebivalstva odvedel v sužnost. 70 let kasneje je Babilonijo zavzel Cir, kralj Perzije in Medije, ki je Izraelcem dovolil, da se vrnejo v domovino. Vendar se jih je vrnilo le malo, večina je ostala v Babiloniji. Tako je nastala judovska diaspora (razkropljenost).

Na žalost se ne da spregledati, da vedno obstaja kak narod, ki je drugim, mogočnejšim narodom preprosto v napoto. Podobno se v našem času dogaja kosovskim Albancem - sedaj, v naši resničnosti lahko po televiziji in v časopisih spemljamo dolge kolone obupanih ljudi z nekakšnimi culami in kovčki v rokah, ki so postali begunci. Bodo ti Albanci preživeli svojo diasporo?

Judje so preživeli. Judom so se začele težave pred natanko 2585 leti, sledili so pogromi in holokavst. Ampak Judje še vedno obstajajo, tudi tisti, ki živijo v različnih skupnostih v diaspori. Zakaj? Po eni stani so zelo prilagodljivi - saj veste, mešetarji, pa trgovci in knjigarne... Še Skakespeareovi junaki so si sposojali denar pri Židih. Hkrati pa je Judom uspelo, da so ohranili svojo enotnost. Izmislili so si talmud. To je 20 debelih knjig, v katerih je določeno njihovo razmerje do Boga, bližnjega, družinsko in družbeno življenje. V njih piše, da je sobota zapovedan praznik, da se zraven mesa ne sme piti mleka, da je treba majhne fantke obrezati, kakšni naj bodo odnosi med zakoncema... In s strogim podrejanjem takšnim zapovedim so Judje razvili enovitost, ki jim je omogočila, da so se ohranili do danes.

Kosovskim Albancem se diaspora dogaja danes. Kako bodo preživeli svoje težke čase, bo pokazala prihodnost. Sama menim, da nas le nekaj sreče, da živimo malo bolj zahodno, rešuje pred usodo begunstva. Ali pa smo bolj pametni? Ali pa nas varuje nebeška sila? Ste že kdaj premišljali o tem, kaj bi storili, če bi sami postali begunec/ka? Če bi doživeli vse tisto ponižanje, ko ste vsakomur v napoto in si Vas različne vlade in organizacije podajajo med seboj, kakor se njim zahoče. Bi se vdali v usodo in pustili, da Vas poteptajo? Bi shirali? Bi se znašli? Bi Vam bilo nerodno prodajati sladolede? Sadje, zelenjavo? Kako globoko bi se spustili zato, da bi preživeli - bi izdali prijatelje, prodali mamo?

Ljudje svojo "živost" manifestiramo na različne načine. Lahko smo hudobni, dobri ali mešanica obojega. Še najraje smo neumni, pa čeprav bi lahko bili pametni. In modro kramljamo o tem, kako so drugi primitivni, ker se grejo vojne. Pa nam je res jasno, za kaj se gre?

Katica Bajuk

Spomini na Demos

(12. nadaljevanje)

2. seja skupščine se je zgodila že 14. junija. Osrednja točka seje je bila obravnava programskih usmeritev IS in volitve članov IS. Večji del Grdinovega ekspozija je bil več ali manj običajno frazarjenje: nova delovna mesta, pomoč podjetjem za izkoriščanje obstoječih kapacitet, mešana podjetja, razvoj uslužnostne obrti, pospeševanje trgovine, gostinstva, podpiranje hribovskega kmetijstva z izgradnjo infrastrukture itd. Skratka vrsta lepih in že nešteto krat slišanih besed in prav nič več. Predlagal je organiziranje uprave v štirih sekretariatih in štiri profesionalne člane IS (Marija Rataj, Edi Peperko, Oto Pungartnik in kasneje Simon Zdolšek). Za neprofesionalne člane IS so bili predlagani: Jurij Malovrh, Edvin Tovornik, Franc Koprivnik, Ivan Kukovičič, Franc Krampl, Vili Zabukošek in Andrej Fidler.

Predstavitev kandidatov je bila več ali manj rutinska in vsebinsko revna. Zanimivo pa je bilo, da so se vsi kandidati pred skupščino tudi strankarsko opredili, kljub temu, da je Grdina trdil, da je IS gopodarska organizacija, ki jo politika ne sme zanimati. Iz Demosa so bili Zdolšek, Malovrh (SKD), Koprivnik (Kmečka zveza) in Fidler (SDZ), iz Socialistične zveze Tovornik, Grdina, Kukovičič in Krampl; iz ZSMS je prišel Pungartnik, iz SDP Peperko. Le Zabukošek je bil neopredeljen. IS je bil torej vse prej kot Demosov, številčno in po teži so ga odločno obvladovale »stare strukture«. Tisti hip, ko smo ga potrdili, je bila Demosova ideja tudi v Šentjurgu praktično skrčena na minimum in obsojena na vegetiranje do svoje smrti, česar pa takrat, naivni in slepi od zmagošlavja, sploh nismo opazili.

V razpravi je bil najizrazitejši Ivan Jager (ZSMS), ki je ocenil predstavljeni program za neobvezujoč, »takšen, kot ga lahko napiše vsakdo (želimo, bomo...)«, oporekal je deklarativni nestranski usmeritvi IS in v imenu ZSMS najodločneje nasprotoval, da so člani IS tudi ljudje, ki so se okoristili ob lanski naravni nesreči. Večina ni imela pojma zakaj gre. Da naj bi šlo za Ratajevo, Štiglic in še nekatere, smo zvedeli precej kasneje. Prav tako je ostro nasprotoval tudi mešanju funkcij v občinski skupščini in IS. Zlasti je nasprotoval Kramplovi kandidaturi. Opazil je tudi, da v IS prevladujejo kadri iz SZDL, torej tisti, ki so v neposredni preteklosti zakrivali razvojno zaostajanje občine. Tudi F. Zabukošek je opazil, da sestava IS ne ustreza volivnim rezultatom na terenu, da celo ni v skladu s poslovnikom, a je programska načela in Grdino le podrl. Še bolj odločen je bil s svojo podporo izvršnemu svetu Moser. Kljub vsaj v tej točki enakim stališčem pa sta se Zabukošek in Moser prvič, kasneje pa še večkrat, prav trdo verbalno spopadla. Štiglic je opazil, da so Grdinovi cilji sicer dobri, da pa ni spregovoril

niti besedice o tem, kako priti do njih. Kritiziral je tudi mene, ker nimam vizije delovanja skupščine, ker dopuščam mešanje funkcij v Skupščini in IS, kar je bilo še kako res. Grdini sem se gotovo že na uvodni razpravi zameril tudi sam, saj sem mu očital, da v svoja programska načela ni vključil prav nobene Demosove udarne predvolilne zamisli.

Po diskusiji, ki je bila gotovo ena bolj pestrih v vsem prejšnjem mandatu, je bil tudi Grdina močno razočaran in padlo je že veliko težkih besed, ki so nakazovale težko sožitje s predsednikom IS. Spomnim se, da sem tudi sam bil močno zbežan. Morda je bila takrat res še zadnja priložnost za korenit zasuk v Demosovo smer, a si tako jaz sam, kot tudi nihče iz Demosa, ni vzel časa za trezen premislek. Žal med nami ni bilo izkušenih ljudi, ki bi znali stopiti na bremzo. Šentjurski Demos očitno ni bil politično zrel, njegov voz pa je začel drveti navzdol.

Kot predsedujoči sem dovolil izsiljen izhod v volitve, pač v rešitev, ki smo jo predhodno sprejeli, ne da bi dovolj poznali Grdino in njegove zamisli in metode dela.

Na volitvah je kot kandidat izpadel Edi Peperko, vsi drugi kandidati pa so dobili potrebno podporo. V zvezi z zavrnitvijo Peperka se je Grdina spet razjezil ("... v to skupščino nisem prišel, da bi me delegati izigrali..."), nakar je "njegov" Krampl skesano predlagal, da naj bi skupščina o Peperku še enkrat glasovala. No, toliko smisla za proceduro je Demos vendarle imel, da ni pristal na tašen način dela (kar se je v naslednjem mandatu v Občinskem svetu večkrat zgodilo).

Na isti seji se je nato vodila še dolga bitka z Ivanom Jagrom, ki je trdil, da so se nekateri funkcionarji prejšnje sestave (Ratajeva, Štiglic...) okoristili na račun ocenjevanja posledic naravnih nesreč v občini. Še daljša razprava je bila glede prostorov DPO, ki se je na naslednjih sejah še nadaljevala. A je vse ostalo pri starem; bivše DPO (sedaj ZKS - SDP, LDS, Socialistična stranka) so prostore obdržale, oddajale v najem in pobirale najemnino, nove stranke, torej tiste, ki so odločno zmagale na volitvah, pa so se še naprej stiskale po privatnih stanovanjih. Res smo bili nenavadna oblast.

Pod točko razno sta oba najglasnejša opzionalca, Jager (ZSMS) in Štiglic (ZKS - SDP) še enkrat skušala zrušiti "polprofesionalizacijo" predsednika skupščine; zahtevala sta, da predsednik skupščine le vodi seje, sicer pa naj ne bi imel na občini nobene druge vloge, kot tudi ne nobenega časa in plačila za svoje delo. Sprejeti njun predlog bi pomenilo odreči se tistemu vzvodu, ki nam je še edini preostanil s katerim smo upali obvladovati izvršni svet. To pa je bilo nekoliko preveč tudi za nas naivne demosoce in smo ta napad opozicije zavrnili.

(se nadaljuje)

Koncertu ŽPZ Skladateljev Ipavcev ob rob

22. letni koncert šentjurskega pevskega zbora - zgodil se je v soboto, 8. maja, je dovolj velik glasbeni dogodek, da bi ga lahko kdo od številnih domačih glasbenih strokovnjakov kompetentno predstavil tudi v ŠN, žal pa je tako, da v vsej naši glasbeni srenji ni nikogar, ki bi se bil pripravljen pomujati. Ne le, da bi se moral malo spotiti, še zamero pri svojih kolegih bi tvegala. Tako mi ne preostane nič drugega, kot da o njem spregovorim spet le na ravni zunanje podobe.

Bilo pa je takole: Na pol prazna dvorana, med poslušalci največ sorodnikov in znancev nastopajočih, pevcev iz drugih zborov ter standardne šentjurske "kulturne" publike, je bila gotovo naravnost žaljiva za trideseterico šentjurskih žena in deklet, elegantno oblečenih in na sveže sfriziranih, ki so vse leto hodile na vaje, vložile v svoj nastop bogve koliko kilometrov, časa, živcev... in veselja. Aplavzi so bili vljudni, a vendar

medli. Živahnejši odziv publike sem zaznal pri skladbah Oprezno dekle, morda tudi zaradi dobrih jakobških solistk Kristine in Jasmine, pa nato pri narodni V nedeljo jutraj vstala bom in pri šaljivki Izberi si moža, sicer pa se mi je zdelo, da se vsaj polovica poslušalcev rahlo dolgočasi. Skratka, z ozirom na vloženi trud - kaj pomeni peti pri zboru, sem pred desetletji skusil tudi na svoji koži - je bil odziv prav kilav. Bolj živahno je bilo na koncu: izmenjali so si pet ali šest dopadljivih šopkov - domnevam, da jih je več ali manj podarila cvetličarna Majda, ki je bila poleg Akvonija nekajkrat razglašena za dobrotnico tega koncerta - na oder je prišel tudi "tradicionalni" Janez Čokl, katerega osebni praznik so pevke javno počastile, bodisi iz naklonjenosti ali preračunljivosti, z dolžnim aplavzom smo pozdravili še simpatično napovedovalko, čeprav pri svojem nastopu ni tvegala takorekoč nobenega besednega izziva, z ustrezno

dolгим aplavzom še enkrat izsilili še zadnjo pesmico, in enoletnega dela ŽPZ je bilo konec. Pravzaprav še ne povsem: pevke so čakale še trdo zaslužene pogrnjene mize pri Bohorču, kjer so verjetno zadovoljne zaključile svoje celoletno kulturno poslanstvo in se dogovorile, kako bodo še vnaprej skrbele za dvig pevske kulture v Šentjurju. Predvidevam, da so jih na občinske stroške pogostili prisotni župan z občinskimi veljaki, brez katerih očitno ne gre, brez njih pa bi menda že zdavnaj shirala tudi šentjurska kultura.

Kljub temu, da je koncert minil v več ali manj običajnem vzdušju in je kazalo, da so bili z njim vsi prav zadovoljni, sem sam odhajal domov rahlo resigniran: nikjer nisem zaznal tistega žara, ki osrečuje, pa bodisi nastopajoče ali publiko. Kot da je šlo le za obveznost, ki je hvala bogu mimo. Morda pa se je to dogajalo le meni?

F.K.

3. medobmočna jurijeva revija pihalnih orkestrov in godb

Zveza kulturnih društev Šentjur, Sklad RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti in Ljudska univerza Šentjur sta bila organizatorja prireditve, ki je potekala 24. aprila 1999 v Kulturnem domu v Šentjurju. Saksofoni, flavte, pozavne, bobni, zvončki, klarineti, trobente, tube, baritoni, roke navdušenih obiskovalcev in še kaj... vse to je prihajalo iz dvorane okoli sedme ure zvečer. V preddverju smo si najprej lahko ogledali razstavo, ki so jo odprli prejšnji večer. V uvodnem pozdravu nam je župan Malovrh zaželel lepe Jurijeve praznike in obilo dobre glasbe. In res... Čeprav bi moralo najprej nastopiti šest skupin, pa so bili v Šentjurju samo dve pihalni godbi in dva orkestra, ni bilo občinstvo za nič prikrajšano.

Kot se spodobi, so začeli domači. Pihalni orkester pod taktirko dirigenta profesorja Franca Zupanca je zaigral tri pesmi. Najprej zimbeleno A WHITER SHADE OF PALE, nato de Haan-ovo MELODIJO IZ KRALJEVEGA PARKA, za konec pa so ob pomoči domačega občinstva »urezali« še NEKAJ KLINOV IZ LOJTRCE DOMAČIH. Občinstvo je bilo navdušeno. V takem napetem vzdušju smo tudi nadaljevali. Med glasbo smo poslušali še nekaj pravljic za lahko noč - se pravi nekaj anekdot o Juriju. Ste se kdaj spraševali, zakaj Jurijevo v Prekmurju praznujejo dan prej kot pri nas? Obstajajo tri možnosti: prva pravi, da je imel Jurij težave pri prečkanju narasle reke Drave, druga da je »zaškripalo« pri mejnem prehodu

Ljubelj, in še tretja, najbolj verjetna pa je ta, da je Jurij prišel v Šentjur, se ustavil pri gostišču Bohorč, kjer mu je bilo tako lepo, da je pot nadaljeval šele naslednje jutro. No, sedaj veste.

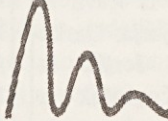
Pihalni orkester Sevnica je nadaljeval s harmonijo. Zaigrali so tri pesmi, prav tako pod taktirko prof. Franca Zupanca. Občinstvo se je navdušilo predvsem pri zadnji pesmi Jeffa Penders-a COKLARSKI PLES. Orkester sestavlja približno 40 članov, ustanovljen pa je bil pred 21 leti.

Nadaljevali smo z dvema godbama na pihala, ki prihajata iz Ljubečne in iz Svetine. Tudi godbi sta zaigrali po tri pesmi. Godba na pihala iz Ljubečne je nastala pred 25 leti, trenutno šteje petnajst članov. Zaigrali so tri slovenske pesmi, pod vodstvom dirigenta

Janeza Šabeca: POD PECO, PRVI POLJUB IN POZDRAV Z LJUBEČNE.

Za godbo iz Ljubečne je nastopila godba iz Svetine. Ta godba ima najdaljši obstoj, saj je nastala že v prejšnjem stoletju, leta 1894, čeprav je postala tista »ta prava« godba šele pred štirimi leti. Godba šteje 22 članov, dirigent Ivan Ulaga pa je dejal, da ima vsaj še za en korpus vojakov, ki služijo vojaški rok. Po DOPPEL ADLER-ju, so zaigrali tudi POZDRAV BOHINJSKI BELI. Za konec so zaigrali tudi pesem KRANJSKO DEKLE, ki je občinstvo tako navdušila, saj je hotelo »še...« in godba...ta je dokazala, da je občinstvo vedno prvo in zaigrali so še eno pesem. Zadovoljno občinstvo se je po dobri uri dobre glasbe razkropilo po svojih domovih, vendar jih je družila misel, da se naslednje leto zopet srečajo.

Patricija

 radio	Podsreda	Boč
	87,6 MHz	93,7 MHz
ŠMARJE PRI JELŠAH		
internet: http://www.radio-stajerski-val.si	Studio Tel.: 063 821-118 063 821-200	Uprava Tel.: 063 821-744 063 821-745 Fax: 063 821-060
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si		
<i>Štajerski val - nova pota in prijatelj več</i>		

Franci Štrajher

V spomin

Sredi načrtov, polno elana, je ugasnilo srce našega sovaščana in predsednika sveta KS Dramlje Francija. Na deževen dan, kot da še nebo joče, smo obrnili zadnjo stran njegove knjige življenja.

Če bi ljudi razvrščali kot drevesa, potem je bil Franci hrast. In vendar je padel neslišno pod enim zamahom neusmiljene bele spremljevalke življenja.

Rodil se je pod Čemšeniško planino pred 44 leti, vse življenje pa so ga spremljali udarci usode, prezgodnja smrt očeta, smrt komaj leto dni starega sinčka in nazadnje še njegovo mnogo prezgodnje slovo. Ni še tako dolgo, kar je prišel v Marija Dobje, kjer je iz propadajoče kmetije ustvaril trdno gospodarstvo in ustanovil uspešno podjetje. Njegov občutek za človeka in za velike načrte je dal neprecenljiv doprinos k lepšemu Marija Dobju. Telefon, cesta, voda - kdo ve, koliko njegovega časa in neprespanih noči je bilo potrebno, koliko je bilo njegovih prizadevanj za mir in slovo v vasi. Pomagal je vsakemu in svoje besede je znal vedno postaviti na pravo mesto. To svojo čudovito lastnost je prenesel tudi v krajevno skupnost Dramlje, ki jo je enako uspešno vodil že drugi mandat.

Zadnja pot z njim je bila pot spominov in zahvale za vsa njegova dela in trud za skupno in sosedsko dobro. Slutimo, da v Marija Dobju in v Dramljah bez njega nikoli več ne bo tako, kot je bilo.

V spomin ing. Milanu Dečku

Umril je dolgoletni vodja bivšega GG Celje in kasneje TOK gozdnih posestnikov Šentjur ing. Milan Dečko.

Svoje delo v Šentjurju je pričel v prostorih bivše Brežnikove hiše, leta 1968 pa mu je uspelo zgraditi primerne nove poslovne prostore. Pri svojem delu se je srečeval pretežno z zasebnimi lastniki gozdov, kar je spričo zapletene pravne regulative zahtevalo posebno človeško prožnost. Z njemu lastno vedrino, modrostjo in načelnostjo mu je to vseskozi uspevalo. Razvil je pristne odnose s kmetovalci in je vselej skušal ugoditi njihovim potrebam pri odkazilu poseka za lastno uporabo ali prodajo. S posebnim posluhom je usmerjal sredstva biološke amortizacije in dohodka v izgradnjo vaških cest, če so le imela vsaj mali gozdarski motiv. V sodelovanju z občino, komunalno cestno skupnostjo, krajevnimi skupnostmi in občani je bila v njegovem času zgrajena marsikatera vaška cesta. Skupaj z ing. Dušanom Husom iz Celja sta dala velik doprinos k razvoju cestnega omrežja v občini.

S svojim strokovnim znanjem in vzgojnim delovanjem se je uspešno vključeval v lovske družine v občini. Pod njegovim mentorstvom se je oblikovala etika lovskega poslanstva, ponašanja in gospodarjenja z divjadjo.

Ostaja nam v lepem in trajnem spominu.

Vinko Jagodič

Vpis v glasbeno šolo

Glasbena šola skladateljev Ipvavcev Šentjur objavlja vpis učencev za šolsko leto 1999/2000. Na novo se lahko vpišejo učenci v:

- pripravnico (starost 6 - 8 let)
- pouk harmonike (8 - 11 let)
- pouk trobente (8 - 11 let)
- oddelek za izrazni ples (6 - 8 let)

Vpisovanje bo od 31. maja do 4. junija med 8. in 16. uro v tajništvu šole. Vpisnina znaša 4000 SIT.

Mali oglasi

Ugodno prodam

120 m² velik poslovni prostor v središču Ljubljane.

Tel. 041 695 750

Prodajamo

grahaste in rjave jarkice na začetku nesnosti in bele težke piščance. Kranjc, Lopata 55a, tel. 472 071

Mali oglasi so brezplačni!

Obvestila matične službe

Poročili so se:

Božidar Žibret iz Hruševja in Dragica Bukovšek s Planine; Gregor Rabuza iz Dobja in Klavdia Selič iz Štor; Andrej Romih iz Podgaja in Alenka Oblak s Pešnice; Mitja Jankovič in Darja Štrajhar iz Marija Dobja; Marko Hliš iz Štor in Ivica Podgoršek iz Dramelj; Zvonko Podgoršek iz Jarmovca in Bojana Rednjak s Cerovca, Matej Ozebek in Nevenka Mastnak iz Lokarij; Aleksander Hrastnik iz Ravn in Andreja Kok iz Šentjurja; Darko Rudež in Nataša Jeršič iz Šentjurja; Simon Kopinšek iz Jazbin in Damjana Jager iz Dramelj.

Umrli so:

Edvard Rebernik (61) iz Dobrine; Vinko Furman (59) z Rifnika; Stanislav Pangerl (49) iz Loke; Anton Penič (49) iz Dobrine.

Babičini recepti

Špinačne palačinke

Izkoristimo svežo špinačo, saj nam jo zdravniki še pa še priporočajo! Največkrat jo pripravimo kot omako s pire krompirjem, z govedino ali jajcem na oko. Lahko pa tudi drugače, v palačinkah.

Po starem receptu spečemo palačinke, po dve na osebo, in pripravimo nadev. V slanim kropu prevremo obilnejšo pest špinače, ohlajeno bolj na grobo sesekljamo. V skledi zmešamo dve jajci, dodamo pol lončka kisle smetane, lahko tudi malo skute, in seseklano špinačo. Z nadevom namažemo palačinke in jih položimo v namazan pekač eno poleg druge. Če nam je ostalo malo nadeva, z njim polijemo palačinke, sicer pa jih polijemo z malo smetane. Palačinke pečemo približno 20 minut pri 200 stopinjah C. Ponudimo jih s solato. Lahko pa jih uporabimo kot prilogo k mesu, raznim zrezkom v omaki. V tem primeru jih prerežemo na pol, in položimo na oval k mesu, kar izpade tudi prav dekorativno!

Babica

Revija otroških in mladinskih pevskih zborov

DO, RE, MI, FA, SO, LA, TI, DO... so solemizacijski zlogi, ki jih mladi pevci dobro poznajo. V sredo 21. aprila ob 17. uri so se namreč člani kar dvanajstih pevskih zborov iz šestih osnovnih šol iz Šentjurga in okolice zbrali na že tradicionalni prireditvi, kjer se pomerijo mladi glasovi otroških in mladinskih pevskih zborov. Letos so s po enim mladinskim in enim otroškim zborom sodelovale naslednje šole: OŠ DOBJE, SLIVNICA PRI CELJU, PLANINA, BLAŽA KOCENA PONIKVA, HRUŠEVEC in FRANJA MALGAJA ŠENTJUR. Program je spretno povezovala gđc. Janja TANŠEK.

OŠ Dobje se je predstavila z pesmicami KRESNIČEK, SRNICA (otroški zbor) in HAEVEN IS A WONDERFUL PLACE, PERICE (mladinski zbor). Zbora je spremljala pianistka Mateja Rajh, vodila pa ju je njena mati Slavica Rajh, torej naveza mati-hči le ni tako nemogoča.

Pevska zbora iz OŠ SLIVNICA PRI CELJU sta nastopila s KAJ OZNAŇJA SONČNI DAN IN PAPAGAJ ter PASTIRČEK IN POJE VAM MLADOST. Zborovodkinja Metka Bevc je bila s nastopom svojih varovancev zadovoljna, še bolj pa je bila vesela Slavica Rajh, ko sta njena zbora iz OŠ PLANINA prav tako

nastopila dobro. Mladi »Planinci« so zapeli PESEM RIBIČEV IN ZAZIBALKA, učenci iz višje stopnje pa TAM ZA NAŠO VASJO in SINNER MAN. Otroški zbor je na klavirju spremljala KATJA RAJH, na violini STAŠA ROBIČ, pomagala pa jima je tudi orfova skupina.

MATEJA PLETERŠEK je na klavirju spremljala mlade pevce iz Ponikve, ki so zapeli, da BABICA VSE VE in zanimivo pesem o osličku in sporu med živalmi... tako mladi, pa taki politiki!! Zborovodkinja Andreja Galuf je bila z njimi zadovoljna, ko pa so odpeli še mladinci, se je njena kalvarija muk končala za eno leto.

Kot osma in deveta točka na sporedu so nastopili učenci OŠ HRUŠEVEC. Pod budnim očesom Blanke Pasarič so odpeli POMLADNO IN SMEJEM SE, svoj nastop pa so zaključili pevci mladinskega zbora z slovensko narodno ŠKRJANČEK POJE in priredbo pesmi skupine ABBA, THANK YOU FOR THE MUSIC.

Zadnji so nastopili domačini iz osnovne šole Franja Malgaja Šentjur, ki so tudi gostili vse zборе v Kulturnem domu, ki je bil nabito poln, saj je bilo samo pevcev 460. »Blažen med ženami« je bil tokrat Mitja Mastnak, zborovodja obeh šentjurskih

zborov. Otroški pevski zbor, ki ga sestavljajo otroci od prvega do četrtega razreda, je povedal, kako je, kadar MATI ZAKLIČE in kaj se zgodi s PIKAPOLONČKOM, ko odide v širni svet. Za glasbeno spremljavo sta tako pri otroškem kot pri mladinskem zboru poskrbela Bojan Draksler, učitelj klavirja in Patricija Škornik na citrah. Vrhunec revije je bil nastop mladinskega pevskega zbora iz Šentjurga. Njihov nastop je vsako leto uganka in presenečenje za marsikoga. Tokrat so nas presenetili z pesmijo VSE MINE, s katero so opozorili, da imamo v Šentjuru skladatelje, katere ne bi smeli omenjati samo takrat, ko so prazniki. Prijetni urici not, harmonije in ploskanja so člani MPZ zaključili s pesmijo KO SE SMEJEŠ, in tako marsikomu med občinstvom privabili nasmeh na ustnice.

Z bučnim aplavzom se je zaključila še ena prireditev, ki dviga Šentjur na dostojno kulturno raven. Pohvala gre organizatorjem, zborovodkinjam in zborovodji, seveda pa tudi pevcem, ki so notne zapise spremenili v glasbo, ki je prijetna za ušesa in dobra za duha.

pš

Spomin na Kosovo

Občina Šentjur je bila pobratena s srbsko občino Užička Požega, kamor je obiskom medvojnih pregnancev z vlakom bratstva in enotnosti vsako leto sledila tudi izmenjava občinskih delegacij za občinske praznike.

Leta 1976 so na občinsko praznovanje v Požegi bili delegirani predsednik skupščine, Vlado Gorjup in Viktor Hrstnik, slednja z namenom, da se kot vojaška poznavalca seznani s potekom velike vojaške vaje "Golija" v južni Srbiji, kot pripravo na podobno vajo pri nas "Planina 77".

Po svečani seji občine smo bili povabljeni na zaključek vaje, ki je bil v prisotnosti obrambnega ministra Ljubičić in vrste drugih generalov in funkcionarjev iz federacije in Srbije ter tujih vojaških delegacij izveden na platoju pred užičkim gledališčem. Nam je bilo dodeljeno častno mesto, gledali pa smo impozanten kulturni program iz kultur vseh jugoslovanskih narodov.

V tem času sva se s predsednikom skupščine občine Orahovac, s katerim sva se spoznala pred leti v izobraževalnem centru generalštaba na Batajnici, dogovorila za obisk na Kosovu. Zgodaj zjutraj je takratni voznik občinskega vozila Branko Mihevc pričel naporno vožnjo po ibarski magistrali. Na cesti je bilo veliko kolon vojaških vozil in veliko zastojev, dopoldne smo prispeli v Kosovsko Mitrovico, kamor nas je priporočil svojemu vplivnemu sorodniku znanec iz Užičke Požege. Občinska stavba

je bila skrajno neurejena, polna zasilno bivajočih ljudi. V tajništvu so zaradi našega obiska postali nervozni in hkrati servilni, a iskanega funkcionarja nismo našli, ker je odšel v Prištino.

Na poti proti Orahovcu nas je na križišču za Suvo Reko že čakal predsednik občine Orahovac z nekaj člani občinskega vodstva. Na mostu preko Drima smo se ustavili: ob strugi v globini je večja skupina pekla na ražnju jagnje, eden od prisotnih pa je od veselja prešerno streljal v zrak.

Občina Orahovac je imala 52 000 prebivalcev, od tega jih je bilo zaposlenih 2500. 93% je bilo Albancev. Predsednik občine je bil v občinski upravi edini Srb. Povsod je bilo veliko otrok, kar je predsednik Orahovca pokomentiral, da so ljudje revni in spijo kar brez pižam.

Na hitro smo si ogledali komunalo skrajno neurejenega naselja in gradbišče malega destilacijskega obrata. Kmetijske površine, pretežno vinogradi, so bili razmeroma kar solidno obdelane. Na kosilo so nas povabili v sosednjo Peč, kjer smo se v hotelu Metohija dogovorili za sodelovanje med občinama.

11. avgusta 1977 nam je Orahovac vrnil obisk.

Vinko Jagodič

Srečanje mladih raziskovalcev občine Šentjur

Predstavitev raziskovalnih nalog

V petek, 14. maja, je bila ob 17. uri v večnamenskem prostoru Osnovne šole Hruševac predstavitev raziskovalnih nalog mladih raziskovalcev občine Šentjur.

Na prvem srečanju mladih raziskovalcev je bilo predstavljenih 12 nalog, ki jih je pod vodstvom 15-ih mentorjev izdelalo 57 učencev petih osnovnih in ene srednje šole. Mentorji in avtorji so prejeli pisna priznanja.

Naloge je pregledalo 7 recenzentov, ki so dolgoletni sodelavci, mentorji in člani ocenjevalnih komisij oddelka za družbene dejavnosti Mestne občine Celje. Avtorji so raziskovali teme iz zgodovine, geografije in turizma, medsebojnih odnosov, prometa, slovenskega jezika, knjižničarstva in kmetijstva. Izdelane in predstavljene raziskovalne naloge so prikazane v spodnji tabeli.

Namen tega srečanja je, da prikažemo javnosti poglobljena dela, ki nastajajo v okviru raznih krožkov in raziskovalnih

skupin. Pri raziskovanju so mentorji učence uvajali v metodologijo raziskovanja in jih seznanili s pravili za izdelavo raziskovalne naloge.

S to dejavnostjo nameravamo nadaljevati in še razširiti obseg aktivnosti na

raziskovalnem področju. To aktivnost podpira tudi Občina Šentjur in šolam pomaga do lažje realizacije.

Ravnatelj OŠ Hruševac:
Robert Gajšek

Naslov raziskovalne naloge	Mentor	Šola
Vrednote naših sedmošolcev in osmošolcev	Alenka Klemenčič	OŠ Hruševac Šentjur
Turistični vodnik	Anica Pušnik	OŠ Planina
Kozolci - naše kulturno bogastvo	Frančiška Hvalc	OŠ Planina
Kako smo varni	Hermína Šeško	OŠ Hruševac Šentjur
Oh, ta pravila	Stanka Kodrnja	OŠ Hruševac Šentjur
Prebivalstvo domače regije	Tom Golob	OŠ Ponikva
Kako pridelujemo kmetijske rastline	Katja Gobec	Kmetijska in gospodinjna šola Šentjur
Govor naselja Dramlje	Anita Šraml - Jerot	Kmetijska in gospodinjna šola Šentjur
Prometni režim ob šoli Franja Malgaja	Darinka Vesenjāk, Nika Mihevc	OŠ F Malgaja
Malgaj trka	Slavica Čoklc, Marjan Gradišnik	OŠ F Malgaja
Prosti čas	Jožica Krajncan	OŠ F Malgaja
Različni informacijski viri v naši šolski knjižnici	Darinka Žekar	OŠ Hruševac Šentjur

Tone Pavček v Osnovni šoli Hruševac

V četrtek, 6. maja, smo na šoli pripravili srečanje z znanim in priljubljenim pesnikom Tonetom Pavčkom.

Srečanje je bilo namenjeno bralcem za bralno značko predmetne stopnje in tekmovalcem za Cankarjevo tekmovanje, ker je bil Tone Pavček letos osrednja osebnost tega vseslovenskega tekmovanja.

Prireditve se je pričela ob 12. uri. Učenci - bralci so pripravili glasbeno literarni program - pozdrav gostu, pesnik je nato pripovedoval, odgovarjal na vprašanja, podelil avtograme.

Ob zaključku so mu učenci pesniki prebrali še svoje fulaste pesmi.

Ob njihovi ustvarjalnosti je bil pesnik resnično ganjen in navdušen nad oglasno desko, ki je vsem na šoli ponujala v branje to mladostno ustvarjalnost.

V kroniko bralne značke nam je zapisal:

*Nov list, bel list, čista praznina,
naj jo z lepim napolni mladina
in uresniči za nas in zase
tvoje in naše čase.*

Mentorica BZ:
Darinka Žekar

HIRAST

JAGER

Proseniško 14, Šentjur

PROIZVODNJA LAMELNEGA PARKETA

**AKCIJSKA PRODAJA PARKETA
V MESECU JUNIJU**

RUSTIK klasa
že od **990,00 SIT/m²**

do razprodaje zalog

Tel.: 749 01 80, fax: 749 01 81

*Tehnična
trgovina*
Termix

Šentjur ☎ 063/741-329

TRGOVINA S ŠIROKO PONUDBO:

- gradbenega materiala
- izolacijskega materiala
- inštalacij za vodo, ogrevanje in elektriko
- ploščic in sanitarne keramike
- kmetijskega orodja in strojev
- železnine, bele tehnike, akustike
- drobnih gospodinskih aparatov
- barv, lakov • daril

**EDINI V ŠENTJURJU
VAM NUDIMO:**

VELUX okna, fasade in lepilo
TERANOVA
original **SADOLIN**
BIOTAN

- premazi za
les v rifuzi

strešna kritina Italy	84,90 SIT
thermo putz	839,00 SIT
kombi plošče 3,5 cm	1.099,00 SIT
kombi plošče 5 cm	1.299,00 SIT
tuš kabina	14.990,00 SIT
keramične ploščice od	899,00 SIT
jogi vložek	9.990,00 SIT

delovni čas:

7³⁰ - 18^h

sob.: 7³⁰ - 12^h

Prepričajte se o ugodni ponudbi in nizkih cenah!

**Cvetličarna
"MAJDA"**

Ulica Dušana Kvedra 23, 3230 Šentjur pri Celju
Tel.: 063 741-100, GSM: 041 720-531

MAJDA MAUER

- poročni šopki
- dostava šopkov, ko želite, da to storimo namesto vas
- žalne izdelke dostavljamo brezplačno do 20 km

DELOVNI

ČAS:

PON. - PET.: 8:00 - 18:00

SOBOTA: 8:00 - 13:00

063/741-100, GSM: 041/720-531

ŽGAJNER

- prodaja vozil - servis - rezervni deli - kleparstvo - ličarstvo - ročno pranje - montaža gum -

- Rogaška Slatina - na obvoznici -

**NOVI
MEGANE** karavan

4 x AIR BAG, ABS, centralno zaklepanje, el. paket ...
že od **2.610.000,00 SIT**

Odpeljite se s **klimo** na počitnice
le za **76.000,00 SIT + p.d.**

dnevi odprtih vrat
od 24. - 30. 5. 1999
OBIŠČITE NAS!

TESTNE VOŽNJE

pustite se zapeljati

prodaja vozil: 063 818-22-52 - rezervni deli: 063 818-22-62
fax: 063 818-22-70 - avtokleparstvo: 063 818-22-72

Jurjeva Lucija

Jurjevanje, ki se je zgodilo konec prejšnjega meseca je iz fundamenta spremenilo moje življenje, kar je, upam, razvidno že iz samega naslova. Nič več ne bo tako, kot je bilo. Da si bomo takoj na čistem, odslej pri jurjevanju brez velikih začetnic več ne bo šlo. Gre za našega župana Jurija in ne za nek imaginarni verski ali pravljичni pojem. Torej: Jurjeva revija pevskih zborov, Jurjeva revija pihalnih orkestrov, Jurjev pohod, Jurjeva konjska povorka, Jurjev izbor lepote, Jurjeva modna revija, Jurjev sejem, Jurjeva veselica, Jurjeva občina in tako naprej. Normalno, da je tudi Lucija zdaj Jurjeva. Ampak to še ni vse. Če sem rekla A, bom dosledna in bom rekla še B. Ves ta Jurjev svet, materialni in nematerialni, mora dobiti pravo mesto tudi v vsakdanu slehernega šentjurskega občana. Ni problem denar, ta je tako ali drugače občinski in Jurjev, zadevi je potrebno dati višjo, demokratično in takorekoč zgodovinsko poanto.

Prvo, kar predlagam, je, da bivšo Rdečo hišo preuredimo v Jurjevo rezidenco. Ena sama norost je, človeka, ki ga potrebujemo noč in dan, brez katerega takorekoč niti dihati več ne moremo, imeti nekje na vrhu Podgrada, metropola občine, mesto Šentjur, pa ostaja takorekoč brez oblasti oziroma se po njem povsem po nepotrebnem šopiri črno prepleskani rdeči Cveto. Seveda vem, da našemu Juriju ne bo lahko zapustiti rodni domek, ampak višji interesi so višji interesi. Ni problema, tu mu bomo uredili vse tako, kot si bo zaželelo njegovo srce. In za jurjevo bomo namesto brezveznega pohoda organizirali na primer Jurjevo štafeto. Mladež bi lahko štartala v farni cerkvi, po primerni šolski pobožnosti, ki bi jo lahko izmenično organizirali ravnateljji posameznih šol. Da ne bo nepotrebne gneče in prepira, že vnaprej predlagam, da vzame prvi organizacijo v roke ravnatelj OŠ F. Malgaja g. Gradišnik. Pred Jurjevo hišo na Podgradu bi bilo kratko, največ dve do triurno kulturno srečanje, kjer bi najboljši recitatorji iz vseh šentjurskih šol tekmovali v deklamiranju citatov iz bogate zakladnice Jurjevih govorov v parlamentu in na občinski ravni. Deset odstotkov recitatorjev bi obdelovalo prazgodovinsko naseljenost Voglajnske doline, drugih 90 odstotkov pa bi se osredotočilo na dosežke zlate dobe šentjurskega razcveta v zadnjem desetletju tega tisočletja. Pohod bi zaključili s slovesnostjo in ognjemetom pred Občino, kjer bi ob spomeniku Franju Malgaju, na mestu kjer se sedaj bohoti potrošniška hidra Resevna, zgradili mali amfiteaterček za kakšnih tri do štiri tisoč najzvestejših Jurjevih oboževalcev. Volivci LDS in navadni občani bi slavje lahko spremljali preko interneta ali Jerovškove KTV. Ha, ni to ideja? Tako bi na mah rešili temeljno dilemo jurjevanja, ki zdaj nima niti prave idejne niti lokacijske osnove in se kot mačka z mladimi seli od Džamije in Kolarjeve Lipe do Zgornjega trga in bogve kam še, ter išče svojo dušo. Pravzaprav sploh ne vem, zakaj ne bi tudi kip F. Malgaja, ki je idejno nekoliko preveč zastarel, kar zamenjali z Jurjevo podobo. Pred vedno fascinantnim pročeljem Občine bi postavili fontano z vkomponirano skulpturo z Jurijem, hrabro sedečim na trobarvnem pomladnem konju, obkroženega s skupinico njegovih najzvestejših oprod Janeza, Cveta, Otija, Brankota, Joškota in

še katerega, s križem v eni roki in s kopjem v drugi, globoko zapičenim v srcu eldesovskega zmaja, ki bi moral imeti vsaj nekaj karakternih potez Jožeta Artnaka, bi nam bil v trajno razvojno spodbudo, pesniškim dušam pa v neusahljiv umetniški navdih. Samo po sebi se razume, da je totalno abotno, če bi ves ta spektakel spreminjali vsaka štiri leta, ali pa celo iskali župana, po imenu in podobi nalik na našega Jurija, naš Jurij je en sam in naj bo dosmrtni župan, pa bo vse OK. Če ste tudi vi zato, se bomo tudi vnaprej odlično razumeli.

Tako sem se zerotizirala s tem filozofskim traktatom iz šentjurske demokracije, da sem skoraj čisto pozabila na druge pomembne zadeve. Kot recimo na športne igre šentjurskih mladih študentov, ki so mi šle rahlo na živce. Prvič, ker samo ime kluba, "Študentski klub mladih" pomeni, da sem pri svojih 23 letih takorekoč že aut; drugič, ker sem prišla na igrišče lepo v copatkih in kratkih hlačkah, generalni direktor iger Samo pa mi je ponudil le možnost administrativnega servisnega udejstvovanja, saj šentjurske študentke očitno nismo za na igrišče, temveč samo za žure, kuhinjo, otroke in podobno. Nič čudnega, da se Sandi, Bogdan in Jure gredo na športnih igrah kunilingulungizem kar z žogo? Vam rečem, čisto odštekano. Neprimerno bolj so mi bili všeč nogometni mladci iz ekipe "Spatenbrau - Unteraching", ki so dokazali, kako je možno jalovo čvekanje o Evropi takoj in povsod nadomestiti s sočnim internacionalizmom brez mehkega č. Še kako prav je, da tudi študentje čimprej presežemo naše ozke lokalne šovinistične spone in vzamemo za svoje razne Kahvedžiče, Madžarce, Rovšnike in podobne, ki so jih v preteklih sezonah uspešno udomačili Kemoplastovci. Žal pa so g. Lapornik in njegovi precej slabši pri udomačevanju občinskih mož, ki jih nikakor ne morejo pripraviti, da bi jim jedli iz roke. Župan se sicer požrtvovalno pojavi vsake štiri leta pred volitvami na kakšni tekmi, fickov pa od njega ni. Njegova ljubezen so "Ipavci", ki pa kot za nalašč, odkar jih ljubi, pojejo čedalje bolj kilavo. Ampak kot se spodobi, tudi na odru ne pozabijo na županov rojstni dan in tudi ko gredo na izlet v Lurd, ga vzamejo s seboj. Tako je prav in bogodopadljivo, kot je bilo tudi zelo ganljivo, ko so "Ipavke" na zadnjem koncertu ljubeče počastile osebni jubilej podžupana Čokla. Seveda pri košarki tako ne gre, ker tam ni nič dorečenega. Le kako bi izgledalo, če bi na primer Kemoplastovci na čast enega ali drugega veleobčinskega moža organizirali tekmo, potem bi jih pa nasprotnik grdo sesul in bi jim Janez in Jurij ukinila še tisto finančno podporo, ki je tudi sicer ne dobijo.

Še par besedic o nadaljevanju moje politične socialdemokratske kariere. Priznam, nekaj problemov mi je s svojim portoroškim kongresom zakuhal Janša, ki nima pravega filinga za krščanske demokrate. Ampak se ne sekiram: Branč, Joško in Roman so tako že naši, za njimi pa stoji še zvesta četica članov z Mirčove Planine in Bogolinove Loke. Ker vse kaže, da je spregledal tudi naš novi šentjurski šef Zoran, nimam nobenih skrbi več. Vse je lepo pošlitan, kot se šika.

Vaša Lucija

S policijske postaje

Ponkvljani so kerlci

Kar dvakrat so pokazali, da jim po žilah ne teče sama voda. V gostilni Janez na Ponikvi sta 2. maja burno sestankovala Janko H. in Aleksander Š. Ker sta bila premalo konstruktivna, jima je natararica pokazala vrata. Pogovor na roke sta nadaljevala pred gostilno, kjer je Aleksander Jankotu nekoliko popravil zobe, s čimer pa slednji ni bil najbolj zadovoljen in je zobozdravstvene usluge reklamiral pri šentjurskih policistih.

Tudi v Dance klubu Senica so v maju nadaljevali svojo borbena tradicijo. Jure D. iz Dolge gore je očitno pregrobo izkazoval svojo naklonjenost Dragu M. iz Škednja, saj je le - ta srečanje v Juretom zaključil v bolnišnici s težjimi telesnimi poškodbami.

Šentjurčani so pevci

Robert T., Andrej Z., Marko M., in Andrej U. so imeli 11. maja malo pred polnočjo pevske vaje pred St. Jurij's pubom. Med poslušalci so bili tudi šentjurski policisti, ki pa jim nastop očitno ni bil všeč, saj so zahtevali, da se koncert prekine. Tak zaključek ni bil povšeči Robertu, ki je nedokončane melodije do jutra odbrundal v policijskem "hladilniku".

Dobjani so rekorderji

To je pravzaprav le njihov 53. letni občan Anton V. Na rahlem klancu je 4. maja z rekordnimi 3,4 promilami alkohola v krvi speljeval svoj avtomobilček, ki pa se je očitno odločil za smer "rikverc" in mimogrede butnil v

kolega za seboj, ki ga je vozila Štefka T. Ker je bilo jasno, da je kriv avto in ne Anton, je le - ta, razumljivo, odklonil vsakršno pogajanje s Šefko glede škode. Posredovanje šentjurskih policistov je Antonu navrglo laskavo lovoriko majskega promilskega rekorderja.

Slivničani so trgovci

Sicer slabi, toda vztrajni. Devetnajstletni Damjan K. iz Loke je kar uspešno kooperiral s Bojanom V. in Jernejem B. iz Gorice ter Bojanom V. iz Vezovja pri dobavi trgovskega blaga, šlo je največkrat za ekspres demontažo rabljenih litih avtomobilskih platišč oziroma celih koles in nadaljno prodajo z znatnimi popusti. Ker so svojo dejavnost močno razširili, delali so tudi na območjih sosednjih občin, so si za kompletiranje svoje administracije neškodljivo "sposodili" na kurji farmi računalnik, telefon in še nakaj malenkosti, saj je slehernemu normalnemu človeku jasno, da kure teh stvari ne potrebujejo. Posebno pohvalo za vztrajnost pa so si zapisali na svoj konto, ko so kar dvakrat odmontirali vetrobransko steklo s škode Albina Kaše: ker se jim je prvo razbilo pri transportu, so počakali, da si je Albin nabavil drugega, in bili vdrugo bolj pazljivi.

Zaradi reklamacij pri policistih na sodišču razmišljajo, da bi njihovo trgovsko dejavnost vsaj začasno blokirali.

Planinčani so finančniki

Znani "borzni posrednik" s Ptuja, ki je že lani na območju občine naredil nekaj dobrih poslov, spet deluje med Planinčani. Tokrat je sklenil posel z Jožetom in Jožefo K. iz Podvin.

Uspešno je vnovčil njune certifikatske delnice, izkupiček pa vložil v bolj donosne vrednostne papirje. Dobiček bo refundiral, če bodo nekoč v svetli prihodnosti tako odločili gospodje sodniki.

Drameljčani so zeleni

Zelen je pravzaprav Srečko J. iz Dol, ki je dve leti vztrajno sadil ciprese okrog svoje parcele v Lokarjah, te so mu pa enako vztrajno izginjale. Končno so policisti izsledili ljubitelja narave, ki pa je okrog 100 Srečkotovih cipres zasadil v Bistriški občini in zato ne bo dobil šentjurskega ekološkega priznanja.

DOBRO JE VEDETI

Ustavljanje

Če se za vami pelje policijsko vozilo z utripajočo modro lučjo in daje kratek zvočni signal, pomeni, da morate zmanjšati hitrost in se ustaviti na robu vozišča. Voznik in sopotniki ne smejo izstopiti, dokler jim tega policist ne dovoli.

Neupoštevanje tega pravila vas bo stalo 40.000 SIT.

Pozor, radar!

Od 27. maja pa do 7. junija bo v Šentjurju gostoval laserski merilec hitrosti. Opozorilo ni namenjeno tistim, ki bi radi preverili natančnost svojih brzinomerov.

Hitrost ubija

Preventivne aktivnosti pod tem naslovom bodo od 28. do 31. maja izvajali tudi šentjurski policisti.

Po športnih igrah ŠKMŠ

Ste v soboto, 15. maja 1999, kaj hodili okrog športnega parka v Šentjurju? Če niste, potem ste zamudili pravi športni dan, ki jih v našem mestecu ni prav veliko. Takrat smo ŠKMŠjevci pod streho spravili druge športne igre v njihovi organizaciji. A komajda ...

Vse skupaj je bilo namreč pod velikim vprašajem, saj smo prireditev, nevešči starih ljudskih rekov in naved, predvideli ravno na "Poscano Zofko", ki našo zemljico redkokdaj pusti nenamočeno. Res je tako kazalo ves teden, pa še napoved je bila slaba. A to ŠKMŠja ni ustrašilo in zadevo smo bili odločeni speljati do konca. Držala se nas je neznanska sreča, saj je nehalo deževati tik pred prireditvijo, znova pa je začelo takoj po njej.

Seveda je obstajala bojazen, da bo kisel pogled na nebo od tekmovanja odvrgel številne športne zanesenjake, a je bil strah na srečo odveč. Ob devetih zjutraj je bilo prijavljenih že več ekip kot lansko leto, večinoma pa so bili vsi iz Šentjurja ali vsaj bližnje okolice. To je tudi potrdilo pravilnost odločitve, da se prijavnine in nagrade znižajo. Za turnir trojk v košarki se je tako prijavilo 13 ekip, za mali nogomet 6 in za tenis 18 navdušencev.

Malo po 10. uri so se pričela vsa tekmovanja, ki so potekala brez omembe vrednih zapletov. Vsi nastopajoči so bili fer, boji so bili športni, brez pretiranih grobosti, skratka, prav lepo je bilo pogledati na igrišča. Letos smo se organizatorji tudi bolj trudili s pripravo tekmovalnih sistemov, na kar je bilo lani nekaj pripomb.

Najprej se je končal turnir v malem nogometu. V dveh predtekmovalnih skupinah s tremi ekipami sta zmagali ekipe Blagovne in Viol, ki sta se nato pomerili v finalu. Ekipi sta prikazali privlačno igro, z več sreče in spretnosti pa so ob koncu slavili fantje iz Blagovne v postavi: Matjaž Juteršek, Matjaž Kolar, Marko Diacci, Boštjan Vodeb, Aleš Gajšek in Matjaž Beljakovič. Še postava Viol: Andrej Planko, Boštjan Melanšek, Boštjan Planko, Sandi Planko, Franci Pacek, Damjan Zvonar in Boštjan Novak.

Na teniškem turnirju so igrane mešane dvojice, ki so se premešale pred vsakim kolom. Igralo se je na izpadanje, a so tudi tisti, ki so v prvem kolu izgubili, dobili še eno priložnost v tolažilni skupini. Po napornem turnirju sta se najbolj veselila Tadej Kincl in Matjaž Slemenšek, ki sta v finalu ugnala Tatjano Planinšek in Viranta, katerega ime se nam je izmuznilo.

Tretje mesto sta brez borbe osvojila Laura Lajh in Maks Mulej – slednji je bil že lani drugi.

Najdlje je, tako kot lani, trajal košarkarski turnir. Ekipa so se z žrebom razdelile v štiri predtekmovalne skupine. V četrtfinale sta iz vsake napredovali dve najboljši, od tam naprej pa se je po izločilnem sistemu igralo vse do finala. Naključje je hotelo, da je bil zgornji del razpredelnice precej močnejši od spodnjega, tako da smo v polfinalu gledali dvoboj dveh najmočnejših ekip turnirja, ekipe Drzni in Lepi in Bistro Life. Boljša je bila slednja, ki je na koncu tudi osvojila prvo mesto. Sestavljali so jo Dejan Leskovšek, Stanislav Gražl, Davorin Selekar in Kristjan Košak. Drugo mesto so osvojili Zaugerji z domačinom Tomažem Kolmanom na čelu, ostali del ekipe pa so sestavljali njegovi sošolci. Tretji so bili lanski drugouvrščeni Drzni in Lepi, ki so letos nastopali v postavi Boštjan Kočar, Benjamin Košak, Peter Jančič in Simon Leskovšek. Te tri ekipe so se uvrstile tudi na sklepni Turnir ulične košarke, ki ga 24. junija v Celju organizira KŠCR. Košarkarski del letošnjih športnih iger je namreč štel za enega od petih predtekmovalnih turnirjev s finalom v Celju, ki jih letos po širšem celjskem območju v

sodelovanju z drugimi študentskimi klubi pripravljaja KŠCR.

Simpatije občinstva si je prislužila najmlajša ekipa turnirja po imenu Wampirji, ki so jo sestavljali Branko Recko, Janez Poš, Tomi Gomzej in Grega Jug. Prebili so se do četrtfinala, naprej pa na žalost ni šlo.

Med prekinitvami je bilo na košarkarskem igrišču kar nekaj nagradnih iger za gledalce in tekmovalce. Veliko zanimanje je bilo za met s sredine, ki je povzročil pravi "prometni" kaos na sredini igrišča. Iz vsesplošne zmede je na koncu zadel Matic Čoklec, osmošolec iz Šentjurga, ki si je priboril praktično nagrado. Nova je bila igra "Zadeni koš z ragbi žogo". Vsi nastopajoči so pokazali precej spretnosti v vodenju jajčastega mehurja proti obroču, na koncu pa je bil najhitrejši Janko (priimek se je izmuznil) pred Borisom Jagodičem. Pred finalom v košarki je bilo organizirano še

tekmovanje v metanju trojk, kjer je največ spretnosti pokazal "Kemoplastovec" Benjamin Košak pred "Eškakajevcem" Bogdanom Rahtenom.

Takoj po finalu košarke je začelo deževati, tako da je bil dvoboj lokalnih študentskih klubov v košarki prestavljen v telovadnico OŠ Hruševce, za kar se zahvaljujemo KK Kemoplast in g. Robertu Gajšku, ki so nam to dovolili. Letos so se povabili odzvali samo študentje iz Žalca, ki so nas brez milosti premagali s 44:35. Kljub temu smo prikazali srčno igro, in z več zadetimi "zicerji" bi bil lahko rezultat bolj ugoden. Treba pa je omeniti, da smo mi dali priložnost vsem članom, ki so kakorkoli pomagali pri organizaciji, med drugim tudi dekletom.

Letošnje športne igre so vsekakor zelo lepo uspele. Uspelo nam je, kar smo si zadali že lani, to pa je privabiti večje število domačih športnih zanesenjakov. Skupno število tekmovalcev se

je vrtelo okoli številke 100, kar je za majhen Šentjur kar velik uspeh. Če bi bilo jutraj vreme lepše, bi najbrž prišlo še več ekip. A tudi s tem številom smo lahko več kot zadovoljni, kar je dokaz, da je bila prireditev pravilno zasnovana. Med prisotnimi igralci in gledalci ni bilo slišati slabega mnenja o organizaciji prireditve.

Čisto na koncu bi se rad zahvalil Teniškem klubu, ki nam je dovolil uporabo igrišč za tenis in pomagal pri organizaciji teniškega turnirja, Nogometnemu klubu, ki nam je posodil priključek za elektriko in g. Marjanu Gradišniku, ki nam je dal v uporabo košarkarsko in malonogometno igrišče. Zahvala gre tudi vsem donatorjem in sponzorjem, ki so finančno ali materialno podprli naš projekt, še posebej pa se zahvaljujemo g. Zdenku Rahtenu za pomoč pri organizaciji (tudi drugih projektov).

S.G.

Kaj je novega v šentjurskem atletskem klubu - KOVAL ?

Ja, kar nekaj vode je preteklo od takrat, ko sem vam zadnjič sporočil rezultate naših nadobudnih atletov. Torej... Pa začnimo z Osetovo Natašo, ki je postala v tem času državna prvakinja za srednje šole. Prvenstvo je bilo v Domžalah na krosu Dnevnika, ki je različica krosa konkurenčne časopisne hiše - Dela. Še bolj nas je pa vse skupaj razveselila Martina Ratelj, ki se je z atletsko reprezentanco Republike Slovenije udeležila četverboja med Avstrijo, Madžarsko, Hrvaško in Slovenijo, imenovanega Savaria pokal. S kopjem je le za pičlih štirideset centimetrov zgrešila normo za evropsko atletsko prvenstvo. Si predstavljate... tako mlad in majhen klub, kot je šentjurski, pa bi skoraj imel predstavnico na najvišjem atletskem tekmovanju v Evropi.

V tem času so tudi potekale kvalifikacije za atletski pokal slovenije za člane in članice. Prvi dan je potekal v Velenju kot večerna tekma pod reflektorji štadiona, kjer igra Rudar svoje nogometne tekme. Matevž Koleča je v svoji skupini osvojil zmago v teku na štiristo metrov. Drugi dan kvalifikacij pa je potekal bolj klasično, s tem mislim na popoldansko uro, kar pa je zelo odgovarjalo Moniki Jevšnik; v teku na štiristo metrov z ovirami je osvojila drugo mesto.

V Radencih, na maratonu treh src, je bil uspešen Ivan Kukovič; v teku na deset kilometrov je osvojil odlično tretje mesto.

Atleti Kovala imajo polne roke dela, kot mi je zagotovil njihov trener gospod Vlado Artnak, saj se pomembne tekme kar vrstijo in na vsako posebej se je potrebno temeljito pripraviti.

J. Jančič

Praznik šentjurske košarke

V 30 letih, kolikor se v Šentjurgu že organizirano igra košarka, pravijo, še ni bilo spektakla, kot ga je priredil KK Kemoplast v soboto, 15. maja. Za zaključek letošnje sezone so pripravili predstavitev vseh ekip, trenerjev, za konec pa še tekmo med ligaško ekipo Kemoplast in tako imenovano All star ekipo, v kateri so igrali nekdanji igralci Kemoplasta.

Predstavo so začeli mlajši dečki, nekateri so bili komaj kaj večji od žoge, ki jih trenira Prezelj, za njimi so se na parketu zvrstili Adžičevi starejši kolegi, pa kadeti, mladinci in na koncu obe članski ekipi, aktualna in bivša. Vmes so dopadljivo nastopile mlade plesalke iz plesne šole "Urška" iz OŠ Hruševce - hm, šentjurske mažoretke se bodo težko izkobacale iz njihove sence - in pa akrobatska skupina Žabe iz Ljubljane. Če k temu dodamo še živahno glasbo, dobre komentarje spikerja

Luke, in pa seveda polne tribune gledalcev, dobimo simpatični okvir košarkarskega spopada dveh Kemoplastovih generacij.

Tekma med tekmovalno in bivšo ekipo Kemoplasta je bila nepričakovano zanimiva. Pričakoval sem igro mačke z mišjo, na to je kazala tudi zanimiva poteza ob uvodnem skoku za žogo - sodnik je žogo duhovito podaril All starsom - a se je kasneje pokazalo precej drugače. Pučkotovim zvezdam Rovšniku, Sušinu, Urbaniji, Gajšku, Kočarju in drugim, je trener "bivših" Pečniko uspešno kljuboval s še aktivnimi renomiranimi mojstri Kahvedžičem, Madžarcem, Čopom, Zorkom,

z vrsto domačih rekreativcev iz študentske ekipe (Potočnik, Antolovič, Kovač) in drugimi (Prezelj, Šoster...). Kemoplast je sicer vodil skoraj vso tekmo, v začetku drugega polčasa pa so se "bivši" razigrali, Kahvedžič je spet zadeval iz vseh mogočih in nemogočih položajev, povedli so celo za 7 košev, a proti koncu spet popustili. Minuto pred koncem tekme, pri rezultatu 104 : 104 sta sodnika na splošno zadovoljstvo igralcev in gledalcev diplomatsko

"All stars" ekipa

odpiskala konec tekme, pri čemer sploh ni bilo opaziti, da je šlo morda za vnaprejšnjo režijo.

Lep večer je vodstvo KK Kemoplast zaključilo s priložnostnim srečanjem nastopajočih in sponzorjev ter pogostitvijo v šolski avli. Predsednik kluba Lapornik je bil nekoliko razočaran le nad dejstvom, da v dvorano in na srečanje po prireditvi ni uspel zvabiti nikogar od občinskega vodstva. Gre pač za znani šentjurski sindrom, saj je komaj verjetno, da od vsaj štirih krščanskodemokratskih občinskih funkcionarjev, ta večer ne bi bil prost res nobeden.

F.K.

5000007525,5

COBISS

Niso Puckoti

Zdaj je že jasno, da pri socialdemokratih Osetu, Koržetu in združenemu listašu Erjavcu ne gre za noben "puckizem", temveč za globoko moralno odločitev, da je treba popraviti voljo volilcev in podpreti najboljše, kar se je Šentjurju lahko zgodilo - popolno oblast SKD.

Pomembne so prioritete

To dobro ve najnatakar šentjurske občine Roman Planko, sicer ljubiteljsko tudi predsednik sveta KS Planina in občinski svetnik, ki vse težje diha v sendviču med političnim mentorjem Mirkom Kovačem in šefico Montparisa. Še sreča, da se mu ni treba ozirati še na mnenje volilcev in stranke, ki ga je postavila na oblast, ker bi sicer znorel.

Nič več strank

Da nekdanja SZDL ni bila le lepotni priveseček, je vse bolj jasno tudi županu Malovrh: odkar ima v svojih rokah vse ključne oblastne vzvode njegova SKD, je tudi on povdarjal pomen nestranskarskega pluralizma interesov v dobro demokracije in napredka občine.

Zagotovljena sloga

Potem ko sta ZLSD in polovica svetnikov SDS spoznala, da ljubita SKD, ljubezen pa tako ali drugače blagoslavlja tudi Bevčev občinski Nadzorni odbor, je odpadla, hvala bogu, zadnja ovira na poti v nekonfliktno svetlo bodočnost šentjurske občine.

Prostor ni problem

Za težko pričakovani nastop narodno - konservativnega dua, pevca in kitarista Marjana in harmonikarja Lojzeta, ki bosta izvajala skladbe dr. Antona Korošca, Ivana Omana in drugih, v Šentjurju ni prostorskih težav; dovolj imamo cerkva, ki ju bodo z veseljem vzele pod streho.

Ne bo težav s predsedniki

SDS ima po Portorožu kar dva predsednika. Da ne bi prišlo do nesporazumov, bosta kar oba - dosmrtna.

Koliko je vreden podžupan

Podžupan je tako hudo uža Novi tednik (ali se je sploh hotel kaj sporočiti šentjurskim občanom (je takšno ponižanje sploh verjetno?): v prejšnji številki ŠN naj bi prišlo pri izračunu njegove težko prislužene občinske plače do hude napake. Ni pa bil pripravljen povedati, ali smo mu naračunali preveč ali premalo. Kar pa sploh ni tako pomembno, saj plača na Občini že od nekdaj ni bila kaj dosti odvisna od koristnosti prejemnika.

Podžupan Čokl ima ceno

V skupnih službah celjskih šol, ki jih je zapustil v dobrobit šentjurske občine, po njegovem odhodu še sedaj niso prišli k sebi - od zadovoljstva.

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa

mesec junij - mesec ugodnih nakupov

- otroške kratke hlače od 450,00 SIT dalje
- dekliska krilca samo 800,00 SIT
- ženske maje od 1.250,00 SIT dalje
- moške polo maje že za 1.200,00 SIT
- dekliske hlače na trapez od 1.650,00 SIT dalje

v mesecu juniju vam daje trgovina rosana
ob nakupu nad 3.000,00 SIT
5% popust pri gotovinskem plačilu

Trgovina Rosana vam poleg izredno nizkih cen in gotovinskega popusta v mesecu juniju nudi tudi možnost odloga plačila, plačilo na več čekov ali plačilo s kartico Activa ali Magna kartico.

delovni čas:
delovnik: 7:30 - 19:00
sobota: 7:30 - 13:00

obiščite nas in se prepričajte sami -
v trgovini ROSANA se marsikaj dobi

velika izbira kopalk -
po neverjetno nizkih cenah

OPTIKA
OČESNA AMBULANTA

Gleščič
tel.: 063/441-803

Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotinška 6b, 3230 ŠENTJUR

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev
z eno do deset letno GARANCIJO

GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE

VUILLET VEGA

VALENTINO
GIANFRANCO
FERRE
LUNETTES

Christian Dior
VOGUE

Ray-Ban